

Hvorfor fremstillede New Yorks Federal Reserve en meningsløs rapport om Glass-Steagall?

Tirsdag, 1. august, 2017 – Finanspressen dækkede i dag en rapport, der netop er udgivet af New Yorks Federal Reserve Banks undersøgende gruppe om Glass/Steagall-loven og det internationale finanskraak i 2007-08.

Grunden til rapportens udgivelse erklæres i Tv-stationen CNBC's første sætning: »Det er i visse politiske kredse en overbevisning, at afslutningen af bankbegrænsninger fra den Store Depressions æra førte til finanskraaket i 2008, der ødelagde den amerikanske økonomi.« Disse »politiske kredse« inkluderer i realiteten nu mange millioner tænkende amerikanere, snesevis af fagforeninger og andre vælgerforeninger, hundreder af valgte delstatsfolk fra begge partier, mindst 70 medlemmer af Kongressen og dem, der udarbejdede begge partiers valgprogrammer til præsidentvalget i 2016.

Og nu er der endnu en eksplosion i banksystemet, næret af gæld, på vej, hvor fremadskuende amerikanere mener, at, hvis Wall Street-banekerne ikke brydes op forinden af en genindførelse af Glass-Steagall, vil de atter modtage bailout (bankredning) ved hjælp af millioner af menneskers blod, sved og tårer.

Fed-rapportens chefundersøger, Nicola Cetorelli, citeres af CNBC (f.eks.) for at konkludere: »Bankfirmaer havde allerede i lang tid udvidet deres forretningsrækkevidde, så det er ikke klart, at en bestemt reform af reglerne kan anses for at være katalysatoren for den Store Recession henved 10 år senere. Det

er heller ikke umiddelbart indlysende, at en genindførelse af restriktioner som sådan ville mindske sandsynligheden for en fremtidig krise.«

Cetorellis typisk vage, cocktail-party form for forsøg på at afvise betydningen af Glass-Steagall indikerer, hvor lidt eftertanke eller indsats, der medgik til denne »rapport«.

Som bevis for New Yorks Feds påstand vises en grafisk fremstilling, der skal vise »hovedresultatet«: Hvor mange banker dannede holdingselskaber fra 1970-2016, hvor de indregnede de nye tjenesteydelser, de tilbød, er det spørgsmål, den stiller. Antallet af »disse bankholdingselskabers unikke finansielle aktiviteter tilsammen voksede fra 21-23 i 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne, til 27 i 2000 og til 29 på tidspunktet for krakket i 2008«. Der har vi det! Og den grafiske fremstillings venstrehåndshistorie er konstrueret til at gå fra 20 i bunden og 30 i toppen og forstørres således fejlagtigt »udvidelsen af aktiviteterne«, før Glass-Steagall blev aflivet i 1999.

»Resultatet« er meningsløst. Det, der betød noget efter aflivningen af Glass-Steagall, var, *hvad gjorde de store Wall Street-banker med deres kunders indeståender? Låne dem ud, eller spekulere med dem?* En tidligere rapport fra samme New York Federal Reserve Bank fra 2011 gav meget mere mening og leverede stærke beviser for, at fjernelsen af Glass-Steagall havde meget negative resultater. Denne rapport hed »At skrælle løget: Strukturen i store bankholdingselskaber«.

Hvad gjorde Wall Street med disse billioner i indeståender? Et nyligt interview med Victor Haghani, en stifter af den engang verdensberømte hedgefond Long Term Capital Management (LTCM), leverer et meget magtfuldt eksempel. LTCM's forretning var udelukkende finansielle derivater. Det kollapsede i 1999 efter at være blevet gearet mere end 100:1 med mange milliarder af dollars, der blev givet til det i kredit af 55 store banker i USA og Europa. Da Glass-Steagall var i kraft, forbød den en

sådan støtte fra indskyderbanker til en rent spekulativ, finansiel hasardspilsoperation. Haghani husker, »Verdens finanssystem gik i stå, med Fed, der måtte nedsætte prisen for dette ene firma, og det var en hedgefond«. September 2008 fandt næsten sted i 1999.

Dernæst fik Fed de samme banker til at redde LTCM med endnu flere milliarder. Dernæst voksede det globale derivatmarked på ni år fra \$70 billioner i nominel værdi, til over \$700 billioner, og krakkede.

Lyndon LaRouche: Knus det britiske kup mod præsidenten – Stil forræderne for en domstol

Leder fra LaRouche PAC, 31. juli, 2017 – Lyndon LaRouche, der i dag talte om implikationerne af det memorandum, der i sidste uge blev offentliggjort af *Veterans Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), samt loven om sanktioner mod Rusland, som Kongressen næsten samtidigt vedtog, opfordrede til omgående handling fra det amerikanske folks side for at afvende den britiske plan om krig med Rusland og Kina, en plan, som USA's Kongres har kapituleret til.

»Det amerikanske folk må kræve, at det igangværende, forræderiske britiske kup mod præsidenten og selve nationen stoppes og dets gerningsmænd retsforfølges og fængsles«, sagde LaRouche. »Det britiske system, der har kontrolleret USA, må

aflyses, og præsidenten må gøre alt, hvad der er muligt, for at redde dette lands befolkning, og den øvrige menneskehed, fra yderligere, britiskdirigeret udplyndring af deres liv. Aflys det britiske system; red folket«, sagde LaRouche.

I sidste uge brød den britiskdirigerede myte om Russia-gate sammen, da VIPS beviste, at det var en omstændelig svindel. Demokraternes Nationalkomite (DNC) blev ikke udsat for et russisk hack. I stedet blev materiale lækket af en insider i DNC og fremsendt til WikiLeaks. Nøgledata blev forfalsket for at få det til at se ud, som om russerne hackede DNC.

(Se <https://larouchepac.com/20170729/interview-ray-mcgovern-there-was-no-russian-hack>, engelsk, og <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>, dansk)

Samtidig vedtog den hjernevaskede og/eller købte Kongres næsten enstemmigt at gennemføre betydelige sanktioner mod Rusland, baseret på denne bedrageriske svindel. Der var to, der stemte anderledes i Senatet, og tre i Huset. Sanktionerne, der har været undervejs, lige siden valget i november 2016, er udtrykkeligt designet til at forkrøble og/eller afslutte enhver mulighed for, at præsident Trump skulle kunne gøre en ende på marchen mod en termonuklear storbrand, som blev anlagt af Barack Obama og hans britiske 'controllers'.

Ruslands og Kinas respons kom omgående i løbet af weekenden. Præsident Xi optrådte i militærmundering, hvor han inspicerede kinesiske tropper og våben; præsident Putin var ligeledes engageret i en lignende, meget stor militærinspektion. De er tydeligvis begyndt at tænke, at Donald Trump er blevet fuldstændig indfanget af den angloamerikanske krigsmaskine, og de forbereder sig i overensstemmelse hermed. Atter tikker uret ildevarslende hen imod Tredje Verdenskrig.

Under diskussioner med kolleger i dag, understregede Helga Zepp-LaRouche, at briterne desperat forsøger at narre USA ind i krig med Rusland og Kina ud fra en position af svaghed, ikke

styrke. Deres finansimperium står og vipper på randen af et stort, nyt finanskollaps, langt værre end i 2008.

Præsidenten må have støtte fra befolkning og institutioner til at udpege en særlig anklager, der skal efterforske hele svindlen, som hedder Russia-gate, og retsforfølge dens konspiratorer. Præsidenten må ligeledes omgående gennemføre en Glass/Steagall-bankopdeling og samtidig gå frem med at gennemføre bundlinjen af LaRouches Fire Love for økonomisk genrejsning, for at beskytte folket, de glemte mænd og kvinder, han forsvarede under sidste valg.

LaRouche PAC har på fremtrædende vis offentliggjort VIPS-memoet på vores webside, med vore gadeaktioner i hele USA og på de sociale medier. Vi befinder os i en kampagne for at komme vidt og bredt ud med denne historie, og for at opmuntre præsidenten til atter at trodse den britiske sump i Washington, som han gjorde, da han skabte tætte relationer med præsident Xi, og i Hamborg, med præsident Putin. Vi må nu bringe Russia-gate til et hvinende stop og retsforfølge konspiratorerne, der stod bag. Vi må i denne uge dramatisk udvide vores kampagne, og vi har brug for, at du går med os. Livet, for os alle, afhænger i bogstavelig forstand af denne kampagnes succes.

Sammenhængen, i hvilken oprøret mod Trump finder sted, kunne ikke være tydeligere. Briterne og deres lakajer på Wall Street ønsker at bevare deres Imperium. Rusland og Kina er fremvoksende, økonomiske magter, der er helliget den type økonomiske politikker, der engang gjorde Amerika stort – storstilet infrastruktur, varefremstilling, avanceret videnskabelig forskning og udforskning af rummet. De har bedt USA slutte sig til dem i et stort projekt for at bygge den moderne infrastruktur for verdens kommende 50 år, og præsidenten signalerede oprindeligt sin plan om at gøre dette, og vil muligvis stadig gøre det, og således bringe tusindvis af nye, produktive jobs til USA. Men, dette kan ikke ske, med mindre det nuværende britiske imperieregime på Wall

Street/City of London, samt dets ledsagende, udenrigspolitiske samtykke i Washington, D.C., rykkes op med rode og destrueres. Den britiske sump er det, der må drænes.

Vi opfordrer først og fremmest alle, der stemte for præsidenten eller kerer sig om deres fremtidige eksistens, til at lade ham vide, at de med overvældende flertal vil støtte ophævelserne af sanktionerne mod Rusland, fordi de er en svigagtig handling. Ethvert skridt mod positive relationer med Rusland og Kina må tages. Præsident Trump bør pålægge sine efterretningstjenester den opgave at efterforske og afsløre den faktiske sammensværgelse, der er involveret i svindlen med Russia-gate, og bringe fuldstændig frem til offentlighedens kendskab den rolle, som Barack Obama, Obamas efterretningsstab, britiske efterretningstjenester og folk i hans eget apparat, der lækker materiale, spiller. Ring Det Hvide Hus, 2002-45-1414, eller skriv til <https://www.whitehouse.gov/contact>

For det andet, må I deltage i alle medborgermøder eller andre arrangementer, der involverer jeres kongresmedlem eller senatorer, under Kongressens ferie i August. Sig til dem, at I vil have Russia-gate stoppet og dets gerningsmænd retsforfulgt. Sanktionerne må omstødes. Den britiske regerings rolle i forsøg på regimeskifte i USA bør være genstanden for en efterforskning. Dette er et krav, der ikke står til forhandling, og ikke en anmodning.

For det tredje opfordrer vi præsidenten til at kræve, at der udpeges en særlig anklager, der skal efterforske hele svindlen med Russia-gate. Det er en kriminel opstand imod USA's præsident og folket, en opstand, der nu synes at have kurs mod en krig, der ville udslette den menneskelige race.

Putin håber på et skifte i USA's politik

31. juli, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin gav den 30. juli et interview til den russiske statskanal, VGTRK, hvor han kommenterede aktuelle relationer med USA og Ruslands beslutning om at kræve, at USA reducerer sin diplomatiske stab i Rusland senest i september, som Udenrigsministeriet annoncerede den 28. juli.

»Med hensyn til andre, mulige forholdsregler, eller om dette er for meget eller ej, så er det ret smerteligt ud fra synspunktet om at operere den diplomatiske mission, eftersom, ud af flere end 1.000 ansatte, diplomater og teknisk personale, der har arbejdet, og stadig arbejder, i Rusland, må 755 personer afslutte deres arbejde i Rusland«, sagde han til VGTRK-værten Vladimir Solovyov.

Putin svarede på, hvorfor disse forholdsregler var truffet, og sagde: »Fordi den amerikanske side endnu engang tog et absolut grundløst – hvilket er vigtigt – skridt for at forværre de russisk-amerikanske relationer og gennemtvinge ulovlige restriktioner og forsøge at presse andre lande, inkl. dets allierede, som er interesseret i udvikling og opretholdelse af relationer med Rusland.

Vi har temmelig længe ventet på positive forandringer [i USA's holdning over for Rusland]; vi har håbet på, at situationen på en eller anden måde vil ændre sig. Men det ser ud til, at, selv om den engang skulle ændre sig, så bliver det ikke i nærmeste fremtid«, sagde han. »Jeg tænkte, at vi må demonstrere, at vi heller ikke vil lade noget forblive ubesvaret.«

Med hensyn til at gennemtvinge nye sanktioner imod USA, sagde Putin: »Spørgsmålet er, om det fremmer sagen at tage

yderligere skridt, og hvilke skridt, vi kan tage.

Vi har noget at skulle have sagt og gennemføre restriktioner i sådanne områder af vore fælles aktiviteter, som ville blive meget smertefulde for den amerikanske side. Men, jeg mener ikke, det bør ske, da det ville skade udviklingen af internationale relationer«, sagde han og tilføjede, at det ville skade »ikke alene russisk-amerikanske relationer som sådan, men med sikkerhed ville skade os.

Rent teoretisk kunne den tid komme, hvor tab fra forsøg på at udøve pres på Rusland ville være lig de negative virkninger, der stammer fra visse restriktioner på vores samarbejde. Når et sådant tidspunkt opstår, kan vi se på andre muligheder for respons. Men jeg håber, et sådant tidspunkt aldrig opstår. I øjeblikket er jeg imod det«, sagde Putin.

Præsident Putin sagde imidlertid, at der fortsat er områder, hvor der er samarbejde mellem Rusland og USA.

»Der er meget vigtige samarbejdsområder, inklusive ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben – og her spiller vi førsteviolin, sammen med USA, og styrker denne politik, såvel som kæmper imod terrorisme«, sagde han.

»At dømme efter det, der for nylig er blevet udført (lad os vente os se, hvordan situationen yderligere udvikler sig), så er etableringen af deeskaleringszonen i Syrien et konkret skridt, et konkret resultat af fælles indsats«, understregede han. »Ikke alene i Syriens og Ruslands interesse, men også i Jordans og Israels, og således USA's, interesse, eftersom dette er et område for amerikansk interesse. Så vi arbejder på og opnår resultater selv nu, i denne temmeligt vanskelige situation.«

Om andre områder for samarbejde fortsatte Putin: »Vi har gode planer for samarbejde i det ydre rum. For eksempel er både vore og amerikanske forskere interesseret i mulige fælles indsatser for at udforske Venus«, sagde han.

Et andet, betydningsfuldt område for samarbejde, som Putin nævnte, iflg. TASS' rapport, omfatter problemer med cybersikkerhed. »Jeg har allerede sagt, at vi gentagne gange har inviteret den amerikanske side til at organisere samarbejde for at sikre vore interesser, både Ruslands og USA's, og globale, og etablere kontrol over sådanne negative aktiviteter som cyber-kriminalitet«, sagde han. »I stedet for at tage konkrete skridt til at begynde et konstruktivt samarbejde, hører vi kun grundløse beskyldninger om indblanding i USA's interne anliggender.« Præsidenten fortsatte, at de to lande kan etablere meget inden for økonomisk samarbejde og sagde, »Vi har gjort meget inden for luftfart, inden for rumforskning, og vi har gode perspektiver, for ikke at tale om amerikanske rumfartøjer, der lanceres af vore raketter, og det internationale rumprogram.«

Vi vil besejre dette kup!

Leder fra LaRouche PAC, 30. juli, 2017 – Lyndon LaRouche sagde for nylig, at, hvis det igangværende kup mod præsident Trump lykkes, får vi atomkrig.

Lyndon Larouche er ikke den eneste, der har erkendt dette. I dag fandt der former for militærdisplay sted, der ikke har fortilfælde, i både Rusland og Kina. I Rusland afholdt man, for første gang i Ruslands historie, en Stor Flådeparade – på Flådens Dag, for at fejre Peter den Stores skabelse af den russiske flåde i 1696. For første gang bragte den skibe sammen fra Ruslands Baltiske Flåde, Sortehavsflåde, Nord- og Stillehavsflåde, sammen med landets Kaspiske Flotille, med i alt 5.000 marinesoldater – og, for første gang i Ruslands historie, blev den inspiceret af Ruslands præsident. Hans korte tale begyndte med at bekræfte, at »Ruslands historie er

uadskillelig fra dets modige og frygtløse flådes sejre. Vort lands status som en stærk flådemagt er blevet opnået gennem marinesoldaters og officerers tapre handlinger, vore skibsbyggeres opfindsomme talent og havudforskeres vovelige bedrifter«.

Samtidig, i Kina, blev 90-års jubilæet for Folkets Befrielseshær fejret gennem en militærparade, for første gang, siden grundlæggelsen af Den Kinesiske Folkerepublik i 1949. Den fandt sted i Zhurihe, i den autonome region Indre Mongoliet, på Kinas største militærbase, der er specialiseret i at uddanne i avanceret teknologi. *Wall Street Journal* rapporterer, at nye, mere kapable ICBM'er blev fremvist sammen med andre nye våben, samt 12.000 mekaniserede tropper.

Kinas officielle nyhedstjeneste *Xinhua* rapporterer, at dette var første gang, præsident Xi Jinping har stået i spidsen for så stor en parade på en militærbase. De bemærkede, at »Afdøde ledere Mao Zedong og Deng Xiaoping også inspicerede tropper i felten på historiske nøgletidspunkter«.

I sin tale sagde Xi: »Verden har ikke helt fred, og fred må sikres.«

I dette afgørende øjeblik er Scott Ritter, den tidligere FN-våbeninspektør i Irak, trådt frem for i realiteten at gå sammen med os for at bruge hovedkonklusionerne i memoet af 24. juli fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS) til præsident Trump, til at køre det igangværende kupforsøg af sporet (selv om Ritter er uenig i en af VIPS-memoets mindre vigtige konklusioner).

I *Truthdig* den 27. juli siger Ritter: »Jeg er enig i det argument i VIPS-memoet af 24. juli, der stiller spørgsmålstegn ved Efterretningssamfundets Vurdering (Intelligence Community Assessment, ICA) fra 6. januar, 2017, om russisk indblanding. Denne evaluering fra NIA (National Intelligence Authority) vurderede 'med stor overbevisning, at russisk

militæretterretning (General Staff Main Intelligence Directorate, eller GRU) brugte Guccifer 2.0-individet til at udgive data, der har amerikanske personer som mål, i cyber-operationer, både offentligt og specifikt til medier og videregav materiale til WikiLeaks'. De vurderinger, der er indeholdt i ICA om Rusland, og som er selve kernen i den igangværende kontrovers omkring beskyldninger om aftalt spil gennem folk, der er tilknyttet Trumps præsidentkampagne og Rusland, er beviseligt forkerte. VIPS-memoet til præsident Trump er et værdifuldt bidrag til en større diskussion, der ellers mangler, om efterretningssamfundets fejlagtige vurdering.

Implikationerne af de konklusioner, som VIPS-memoet (hvis ikke de faktiske tekniske analyser, det bygger på), er svimlende: DNC-'hacket' var rent faktisk et cyber-tyveri, der blev begået af en insider, som havde direkte adgang til DNC-serveren, og som dernæst med overlæg forfalskede dokumenter for at få dem til at se ud, som om en russisktalende aktør havde haft adgang til dem forud for deres offentliggørelse. Dette er ikke den narrativ, som fremføres af amerikansk efterretning, Kongressen og mainstreammedierne. Desuden, hvis de er sande, peger de konklusioner, som VIPS er nået frem til, på en mere generel konspiration internt i USA for at underminere troværdigheden hos en ganske vist upopulær, men dog lovligt valgt præsident, og som grænser til oprør.

Der er ingen, der har forbundet tyveriet af DNC-dokumenterne med Guccifer 2.0...

Hvilket bringer os frem til det måske mest mærkværdige aspekt i hele denne sag: DNC-serverne, der er kernen i denne kontrovers, blev aldrig overgivet til FBI til kriminaltekniske undersøgelser. I stedet måtte FBI forlade sig på kopier af data fra DNC-serveren, som blev stillet til rådighed af CrowdStrike. Den kendsgerning, at det var CrowdStrike, og ikke FBI, der tilskrev det til GRU, baseret på undersøgelsen af den angivelige cyber-indtrængen af DNC-serveren, er foruroligende.

Som det ses heraf, er der god grund til at betvivle, at CrowdStrike-analysen er realistisk. At FBI, og dernæst USA's Kongres, USA's efterretningssamfund og mainstreammedierne blot ukritisk har eftersnakket denne tvivlsomme vurdering som en kendsgerning, er chokerende.

Historien om Guccifer 2.0 er centrum i den igangværende kontrovers, der hvirvler omkring Trumps Hvide Hus i forbindelse med beskyldninger om aftalt spil med Rusland mht. indblanding i præsidentvalget 2016.«

Ritter konkluderer: »Det, der her står på spil, kunne ikke værre større. Det amerikanske folk ville gøre klogt i at kræve en ordentlig efterforskning af, hvad det rent faktisk var, der skete i DNC i foråret 2016. Der har til dato ikke været nogen undersøgelse, der er betegnelsen værdig, med hensyn til de kendsgerninger, der understøtter de anklager, der er kernen i det amerikanske argument imod Rusland – at GRU hackede DNC-serveren og brugte Guccifer 2.0 som afledningskanal for offentliggørelsen af stjalne dokumenter for således at øve indflydelse på det amerikanske præsidentvalg. VIPS-memorandaet af 24. juli, 2017, stiller spørgsmålstegn ved disse påstandes sandfærdighed. Jeg mener, at disse tvivlsspørgsmål er velbegrundede.«

Men på trods af alt dette, vedtog Repræsentanternes Hus en vanvittig lov om russiske sanktioner gennem det utrolige stemmeflertal, 419 mod 3, den 25. juli, efterfulgt af Senatets utrolige stemmeflertal, 98 mod 2, den 27. juli. Det må bestemt have været et utroligt pres fra vælgergrundlaget for dette, for et så skævt flertal. Vælgerne må bestemt have ment, denne lov ville standse tvangsauktionerne af deres hjem – ikke? De må bestemt have troet, den ville skaffe dem jobs? Eller sygesikring? Nej? Men, hvordan gik det så til?

Virkeligheden er den, at det amerikanske folk netop havde valgt en præsident, der stod for venskab med Rusland, og for fred – imod en kandidat, der, om valgt, næsten lovede krig med

Rusland.

Dette var et britisk efterretningsjob, og et hovedinstrument brugt af britisk efterretning for at få dette beskidte job igennem, var AIPAC, den såkaldte »American Israel Public Affairs Committee«. Disse ensidige og afpressede folk, der stemmer i Huset og Senatet, er AIPAC's varemærke. *New Yorker*-reporter Jeffrey Goldberg rapporterede den 4. juli, 2005, at han nogle år forinden, på en restaurant i Washington, havde spurgt en officiel person fra AIPAC, Steven Rosen, om AIPAC havde mistet indflydelse efter en tidligere skandale. »Et lille smil bredte sig på hans ansigt, og han skubbede en serviet tværs over bordet. 'Ser du denne serviet?' sagde han. 'På 24 timer kunne vi få 70 senatorers underskrifter på denne serviet'.«

Bliv ikke forvirret her – AIPAC repræsenterer ikke jøder eller Israel. Hverken israelske eller amerikanske jøder er enige i AIPAC's politikker – som denne vanvittige lov om sanktioner, der blev presset igennem af AIPAC, atter engang gør det klart. AIPAC repræsenterer arvtagerne efter den store kanon i organiseret kriminalitet, Meyer Lansky, samme Meyer Lansky, der blev smidt ud af Israel af den israelske premierminister, Golda Meir. Det repræsenterer organiseret kriminalitet, symbiosen mellem organiseret kriminalitet og J. Edgar Hoovers FBI, og begges herrer i britisk efterretning og de britiske kongelige. Lyndon LaRouche har tidligere forklaret dette. Se f.eks. hans artikel i *EIR* fra 21. august, 1987. (http://www.larouchepub.com/eiw/public/1987/eirv14n33-19870821/eirv14n33-19870821_060-lets_get_those_ayatollahs_out_of_lar.pdf)

AIPAC tager æren for denne vanvittige lov om sanktioner på forsiden af deres website. Men, de beskriver det som en lov om sanktioner mod Iran – til trods for, at de sanktioner mod Iran, den indeholder, er relativt uvæsentlige i betragtning af alle de allerede eksisterende amerikanske sanktioner mod Iran. De nævner ikke engang Rusland. Hvorfor? Og hvorfor blev

sanktioner mod Rusland i det hele taget indført i en lov om sanktioner mod Iran? For at være belejligt for, at AIPAC kunne gennemtvinge den, derfor!

Og, som Diane Saxe (medlem af LPAC) i dag påpegede, så hjalp det ikke, at alle kongresmedlemmer ved, at NSA har kopier af alle de billeder, de nogensinde har afsendt eller modtaget på deres mobiltelefoner – som Edward Snowden har vist os.

Vi vil besejre dette kup og få en økonomisk genrejsning i Roosevelts tradition, gennem Lyndon LaRouches Fire Nye Love!

Foto: Præsident Trump går om bord på Air Force One. (Photo: White House Flickr)

Putin angriber den Amerikanske Kongres' vedtagelse af ny lov om anti-russiske sanktioner

28. juli, 2017 – Under sit officielle besøg i Finland, angreb Ruslands præsident Vladimir Putin den nye lov om sanktioner, der blev vedtaget af USA's Kongres, og anklagede, at sanktionerne er et forsøg fra Washingtons side på at bruge dets geopolitiske fordele til en kamp om konkurrencefordele.

»Hvis dette virkelig er tilfældet [vedtagelse af sanktioner], rejser det dyb beklagelse, fordi sådanne handlinger medfører forværrede omstændigheder og særlig kynisme«, citeredes han af

TASS for at sige under den fælles pressekonference med den finske præsident, Sauli Niinistö, efter deres forhandlinger. »For dette er et åbenlyst forsøg på at bruge geopolitiske fordele i en konkurrence, for at forfølge deres økonomiske interesser på bekostning af deres allierede.«

»Med hensyn til den amerikanske lovs grænseoverskridende natur, så har jeg længe talt om dette – helt tilbage i 2007, i München [under München Sikkerhedskonferencen] talte jeg om det, det er præcis, hvad jeg sagde«, understregede Putin og fortsatte, »Denne praksis er uacceptabel; det ødelægger internationale relationer og international lov.«

»Hvordan andre stater i verden reagerer på dette, afhænger af graden af deres suverænitet og deres beredvillighed til at forsvare deres egne, nationale interesser«, sagde han.

Putin sagde, Ruslands endelige reaktion vil blive besluttet, efter den endelige version af loven kommer frem. »Vi har endnu ikke set den endelige version, og vi holder derfor vores mening åben omkring dette aspekt«, sagde den russiske leder. »Responsen [til sanktioneerne] vil afhænge af den endelige udformning af loven, som i øjeblikket diskuteres i Senatet [USA's], som vi får at se«, sagde Putin. »Forsøg på at provokere os gøres konstant over en lang tidsperiode«, sagde den russiske præsident. Sanktioner mod Rusland »er ligeledes absolut ulovlige ud fra standpunktet om international lov og krænker principperne for international handel og Verdenshandelsorganisationens regler«, sagde Putin.

»Som I ved, så opfører vi os meget fattet og tålmodigt, men på et givet tidspunkt må vi respondere. Det er umuligt konstant at tolerere tølperagtig opførsel mod vort land«, sagde han.

»Vi mener imidlertid under alle omstændigheder, uanset hvad udviklingerne i den nærmeste fremtid måtte blive; vi må afgjort i fremtiden nå frem til enighed om visse elementer af samarbejde og aftaler med hensyn til strategiske spørgsmål.

Jeg håber, det sluttelig vil blive sådan«, sagde den russiske præsident.

Med hensyn til præsident Trump sagde Putin: »Med hensyn til valget af Trump, så er det ikke vores affære, og det er ikke os, de skal vurdere hr. Trumps arbejde i sit høje embede. Det er op til den amerikanske befolkning«, sagde den russiske præsident i bevarelse af spørgsmål fra reportere.

Med hensyn til beskyldninger om Ruslands indblanding i de amerikanske valg, sagde han, at han ikke anså det for at være ordentlige efterforskninger, som burde omfatte »efterforskning af alle forhold, efterforskning af årsager og at høre forskellige parter.«

»Det, vi ser, er blot voksende anti-russisk hysteri; det er mere sandsynligt, at dette er brug af anti-russiske instrumenter i en hjemlig, politisk kamp – mellem præsident Trump og hans politiske rivaler internt i USA«, sagde Putin.

»Det er dybt beklageligt, at de russisk-amerikanske relationer er blevet ofre for USA's interne, politiske uoverensstemmelser«, sagde Putin og sagde yderligere, at, ved at gøre fælles indsats, »kunne Moskva og Washington have været langt mere effektive i løsningen af hovedspørgsmål i begge landes befolkningers interesse.«

Putin understregede, at begge lande virkeligt kan samarbejde inden for sådanne områder som afgørelse af globale konflikter; kampen mod terrorisme, miljøbeskyttelse, løsning af miljømæssige udfordringer, kampen mod illegal migration og organiseret kriminalitet, så vel som også inden for det økonomiske område.

»Vi ved, at vi har mange venner i USA«, sagde han. »Vi ved, at der er mange fornuftigt tænkende mennesker dér. Jeg håber virkelig, at den aktuelle tingenes tilstand en dag vil ende, og at vore relationer vil opnå en ny kvalitet, og vil blive styrket og opbygget i begge befolkningers interesse«, sagde

Putin.

Foto: Den finske præsident Sauli Niinisto (højre) byder den russiske præsident Vladimir Putin velkommen før deres møde i Savonlinna den 27. juli.

Putin var på et endagsbesøg samtidig med, at Helsinki fejrer 100-året for finsk uafhængighed af Rusland. Putin ankom i aftenens løb til den østlige grænseby Savonlinna til drøftelser med den finske præsident om bilaterale relationer og internationale spørgsmål.

Brug VIPS-memo til at sprænge Russia-gate i stykker! LaRouche PAC Internationale Webcast, 28. juli, 2017

Jason Ross: I dag vil vi dække et spørgsmål, der er af største betydning for nationen. Med mig i studiet i dag har jeg Diane Sare fra New York, fra Manhattan-projektet i New York.

Emnet, vi i dag vil beskæftige os med, er »Russia-gate«. Vi har så ofte og så meget hørt sagt om de uigendrivelige, angivelige beviser på, at Donald Trump blev anbragt i Det Hvide Hus gennem Vladimir Putins rænkespil, at det næsten bliver taget for givet. Alle formoder, at det fandt sted; faktisk var det indført i loven om russiske sanktioner, der netop er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus og Senatet, som en antagelse, at vi ved, Vladimir Putin fik Trump valgt

til embedet. At Putin beordrede en indflydelseskampagne mod det amerikanske valg.

Det er ikke sandt.

Mandag i denne uge offentliggjorde en gruppe ved navn Veteran Intelligence Professionals for Sanity, eller VIPS, et memo med titlen, »Var russisk hacking et inside job?« I dette memo piller de den centrale påstand om hele historien med Russia-gate ned. Denne centrale påstand er, at russiske hackere var involveret i at få materiale fra Demokraternes Nationalkomite, DNC, materiale, der var meget pinligt for Hillary Clinton, og offentliggøre det via WikiLeaks. Dette har det centrale internet-individ, kendt som Guccifer 2.0, som omdrejningspunkt; den vurdering fra en efterretningskomite, der blev udgivet 6. januar, 2017, i Obama-administrationens sidste dage. Dette er den rapport, som alle har citeret, og som angiveligt alle efterretningstjenesterne er enige i.

Det er ikke sandt.

Kun en håndplukket gruppe af efterretningstjenester var overhovedet involveret i denne vurdering, og deres vurdering er ikke enstemmig. Denne centrale bevisfaktor er, hvad vi i dag, mht. VIPS-memoet, vil tale om.

Vi var så heldige at kunne interviewe et af de stiftende medlemmer af VIPS, Ray McGovern, der er tidligere CIA-analytiker på topniveau, og som i løbet af sin karriere dagligt udarbejdede briefinger til præsidenten, og som talte med os i går aftes. Vi bad ham om at fremlægge, hvad implikationerne af det memo, de har fremstillet, er, og her er, hvad han sagde:

Ray McGovern: Den 12., 15. juni? Så snart, de opdagede, at Julian Assange havde e-mails med forbindelse til Hillary Clinton, hvad gør man så? Jamen sådan, som jeg har rekonstrueret det, så siger vi, »Det kommer fra russerne«. Så CrowdStrike – der arbejdede for DNC – meddeler, »Der er

skadelig software, og vi mener, det var russerne«. Dernæst siger Guccifer, omgående, den samme dag, »ja, ja! Vi gjorde det, og vi arbejder for Julian Assange«.

Ideen – det er selvfølgelig, som vi fortolker det – ideen var den, at, eftersom Julian Assange ville offentliggøre e-mails på et eller andet tidspunkt; måske gør han det lige før Demokraternes Nationalkonvent. Gud, det ville være forfærdeligt. Så vi siger, han fik det fra russerne, og på denne måde kan vi aflede opmærksomheden fra det, der står i disse e-mails; for himlen må vide, hvor meget han har; han kunne måske vise, at vi stjal nomineringen fra Bernie Sanders. Det er jo sikkert i materialet. Så lad os foretage dette lille, forebyggende træk; lad os – her i juni, før han overhovedet får dette her ud; før – Julian forfalsker ikke disse ting, han gør det, at han fremlægger dem så man kan søge på dem – det kommer til at tage lidt tid. Så vi har lidt tid, seks uger eller så; de vidste ikke, hvor længe, men lad os gøre det med det samme. Så, når Julian Assange kommer ud med det, er det forberedt til, at de alle siger, »Aha! Det var russerne, der hackede«.

Dette var storslået – jeg husker den gamle film eller bog, *Magnificent Obsession* (da. Titel 'Den store læge'); dette var storslået afledning. For, så snart Julian Assange kom ud med disse e-mails med relation til Hillary Clinton – det var den 22. juli – tre dage før Demokraternes Nationalkonvent begyndte; så var de forberedt. De var forberedt til at sige, »Aha! Russerne gjorde det; Rusland gjorde det!« Man kan se dem ligesom sidde rundt om et bord. Hillary siger, »Min Gud! Hvad skal vi gøre? Hvad vil Bernie sige? Han har allerede sagt, at han indvilliger, men hvad vil han nu sige?« En eller anden siger, »Jeg ved, hvad vi gør. Vi giver russerne skylden«. »Men det var ikke russerne, det var Julian Assange.« »Det er OK. Vi siger, at Julian Assange arbejdede for russerne.« »Ja, men hvad skulle logikken være?« »Hør nu her! Russerne ønsker, at Trump skal vinde, fordi han har sagt pæne ting om Putin; det

bliver nemt at bevise. Nogen bedre ideer?» »OK, det gør vi.«
Det virkede perfekt.

Ross: Så her har vi sammenhængen. En kronologi for vore seere, for dette er blevet så tilsløret i tidens tåge, at det ligesom er blevet svært at se de enkelte dele. Vi genopfrisker, at, i juni meddelte Julian Assange, stifteren af WikiLeaks, at han havde fået materiale fra DNC, og at han ville offentliggøre det. I løbet af få dage meddeler DNC's IT-firma CrowdStrike, at de har bevist på, at Rusland hackede deres computere. Ligeledes er der en internet-hacker, der kalder sig Guccifer 2.0, der dukker ud af det blå og siger, at han er hackeren bag DNC; han kom ind i deres system, og han siger, »Jeg vil bevise det. Her er noget af det, jeg stjal«. I juni blev der offentliggjort dokumenter af denne Guccifer-skikkelse, der omfattede de mest klodsede falske spor, du nogen sinde har set. Disse dokumenter blev med overlæg forfalsket til at indeholde – med kyrilliske bogstaver – »Felix Edmundovich« som dokumentets 'sidst redigeret af'. Se, Felix Edmundovich Dzerzjinskij (død 1926) var stifteren af det sovjetiske hemmelige politi. Man kunne måske mene, at, hvis russiske hackere gør noget, gør de det ikke så åbenlyst som at markere sig på deres computere med dette navn; det er simpelt hen et åbenlyst falsk spor, man skal finde. Der kom yderligere, angivelige beviser med Guccifer 2.0, der forsøgte at skjule sin identitet og foregav at være rumæner, selv om han faktisk ikke kunne tale rumænsk; så folk kunne sige, »Aha! Han skjuler sin identitet. Vi fandt disse absolutte beviser« – som i virkeligheden var 'røde sild' (misvisende ledetråde) – »disse russiske navne i dokumenterne. Dokumenterne var indstillet til det russiske sprog. Aha! Dette er bevis.«

Det, det i virkeligheden betyder, er, at disse dokumenter blev kunstigt forfalsket. Det er, hvad VIPS gennemgår i dette memo ved navn, »**Var det russiske hack et inside job?**« Dette memo er tilgængeligt på nærværende videodeskription, såvel som med links på LaRouche PAC's webside. Som hr. McGovern sagde, så

fulgte der en stor udgivelse af dokumenter fra Guccifer engang i september, 2016. Disse dokumenter afslører, iht. de kriminaltekniske analyser, som VIPS har gennemgået, at dokumenterne ikke blev hacket; men de blev derimod lækket; de blev kopieret. Hastigheden i datatransmissionen, hastigheden af skabelsen af filerne, indikerer en hastighed, der overgår, hvad det er muligt at opnå over internettet, hvis man hakede ind i en computer og dernæst udtrak filer. De konkluderer så, at dette indikerer, at disse filer simpelt hen blev kopieret og dernæst offentliggjort, forfalsket med dette Guccifer 2.0 individ for at give det skær af russisk involvering i hackingen. Kendsgerningen er, at der ingen som helst beviser er blevet præsenteret, der kan vise, hvorfra WikiLeaks fik deres materiale. Stifteren af WikiLeaks, Julian Assange, sagde, dette var et læk, det var ikke et hack; det kom ikke fra Rusland, det kom ikke fra en statslig russisk aktør. Det var et læk. Som hr. McGovern sagde, så var der mange mennesker i DNC, der ikke var glade for den måde, man håndterede primærvalgene på. Der mangler ikke motiver for at udgive sandheden om, hvordan DNC havde opereret.

Men, oven i disse fabrikerede beviser, har vi nu en situation, hvor dette anti-russiske hysteri er fænomenalt. I går vedtog man en lov om anti-russiske sanktioner i Huset og Senatet. Denne lov, HR3364, tager det for givet, at Rusland hakede de amerikanske valg og påtvinger meget strenge sanktioner i flere tilfælde, og den forbyder præsidenten at ændre dem. Med andre ord, så fjerner loven præsidentens evne – i dette tilfælde, præsident Trump – til at indlede udenrigspolitik; hvilket rent faktisk er en del af præsidentens job. Sådan arbejder vi i dette land.

Så en af de mest chokerende ting om alt dette er, at denne angivelige handling fra Ruslands side, som er blevet kaldt en krigshandling af flere kongresmedlemmer – folk siger, at, pga. dette, bør Donald Trump afsættes ved en rigsret (impeachment); dette har kongresmedlemmer sagt. For noget af denne

størrelsesorden, en krigshandling, der fører til sanktioner og et potentielt udbrud af konflikt med verdens mest magtfulde atommagt ud over os selv, mon dog ikke, man ville have gennemført en solid efterforskning? Det skete ikke. Ja, faktisk, efter DNC-computerne blev hacket, hvem efterforskede dem? Efter den angivelige hacking, hvem efterforskede dem? Ikke FBI. Et privat firma – CrowdStrike – med politiske forbindelser, der gør dets resultater meget mistænkelige.

VIPS afsluttede deres memo med at spørge, hvem er Guccifer 2.0? De siger, »Vi bør måske spørge FBI«. Så jeg spurgte Ray McGovern, »Hvorfor bør vi måske spørge FBI?«

McGovern: Efter det blev afsløret, at DNC var blevet, om jeg så må sige, 'hacket', ville det, der normalt ville ske, med mindre jeg skulle tage meget fejl, være, at FBI ville blive indbudt til at se på det og finde ud af, hvem, der gjorde det. Eller DNC ville sige, »Vil I ikke nok komme og se, hvem der gjorde dette?« Men ved I hvad? Ingen af dem syntes at være særligt interesserede i at se på det. Så, med al respekt – og vi skylder faktisk ikke meget respekt – James Comey er skyldig i embedsmisbrug, og ikke blot embedsmisbrug. Folk skriger, at dette er en krigshandling, og han læner sig tilbage og siger, »Jeg ønsker ikke at sende mine teknikere ind her? Hvorfor? Ja, jeg kan fortælle jer, hvorfor. Det ser for mig ud, som om, at, når man er efterretningsanalytiker, så har man tendens til at forbinde punkter; det er, hvad vi kalder en analytiker af alle kilder. Man ser ikke kun på de tekniske detaljer, de kriminaltekniske data, vi nu har, men også på, hvad der sker udenfor; hvad man finder ud af gennem aviserne. Og derfra ved vi, at CIA, med hjælp fra NSA, havde udviklet – det tog dem 15 år – en utrolig evne.

Ross: Denne evne, McGovern henviser til, er det, WikiLeaks afslørede i marts, med Vault 7-programmet. Ét aspekt af dette program hed Marble Framework; noget, CIA udviklede, og som gjorde det muligt at sløre kilden til cyber-angreb. Med andre ord, så havde CIA brugt en enorm indsats – hr. McGovern

skønner det til milliarder af dollars, der blev brugt – til at udvikle evnen til at udføre hack, og dernæst at kunne tilskrive dem til andre nationer, til andre aktører. Han siger, at dette Marble Framework gjorde det muligt for CIA med overlæg at plante falske beviser for russisk involvering. De havde tekst med kyrilliske bogstaver, der kunne indsættes; med andre ord, så var det muligt at få det til at se ud, som om angriberne kom fra Rusland. Spørgsmålet er så, er dette blevet efterforsket? Har Trump med sine efterretningstjenester diskuteret en efterforskning for at finde ud af, om denne type evner blev brugt? Hr. McGovern siger, at det er blevet afsløret, at de blev brugt i 2016. Var det dette, de blev brugt til? *Det* ville en efterforskning kunne vise.

Dette rejser også spørgsmålet: Hvorfor denne fjendtlighed imod Rusland? Er dette en kynisk kampagneplan fra Demokraterne for at komme sig over et valg, som de tabte, og forsøge at afsætte Trump og forsøge at få magten i landet tilbage? Eller hvad andet er der i spil her? Hvorfor blev denne lov om sanktioner vedtaget så enstemmigt, med kun tre kongresmedlemmer (i Huset), der stemte imod, og kun to senatorer? Vi spurgte Ray McGovern, hvad han mente om dette:

McGovern: Det kommer mest fra Demokraterne, sært nok. Og det var oprindeligt, som jeg før forsøgte at forklare, et forsøg på at sværte russerne for at hjælpe Hillary til at blive valgt. Da hun så ikke blev valgt; »Hovsa! Vi kan stadig bruge dette her.« Hvordan kan vi bruge det? Til at vise, at Hillary ikke tabte valget; det kunne ikke skyldes, at hun ikke var en særlig god kandidat, eller at ingen stolede på hende. »Det er russerne!« Så nu tror de fleste amerikanere – ifølge opinionsundersøgelserne – at denne her fyr, Trump, som vi nu har som præsident, er der, fordi Vladimir Putin hjalp ham med at blive valgt. Det er dårligt! Det er virkelig dårligt.

Hvad er så målet nu? Jamen, målet er ikke alene at gøre Trump illegitim, men også at blive ved at fyre op under spændingerne med Rusland, så der ikke kan komme en reel detente; så vi kan

sværte russerne og sige, »Se så dér!«

Ross: Det andet mål, eller den anden begivenhed, der forårsagede hele dette Ruslands-hysteri, var det, der skete i Ukraine; hvor et kup i 2014 væltede den valgte præsident af Ukraine og installerede en ny regering. USA's involvering i dette kup var helt åbenlys; det var klart som dagen. De af os, der så med, så på YouTube videoer, der dækkede audio-optagelserne af amerikanske regeringsfolk, der planlagde, hvordan den nye, ukrainske regering skulle se ud. Victoria Nuland var involveret i at være med til at etablere en ny regering i Ukraine. Som resultat af hele denne udvikling kom Krims gentilslutning til Rusland. Dette er blevet brugt til at sige, »Vi får aldrig fred med Rusland, før Rusland giver Krim tilbage til Ukraine« – hvilket med sikkerhed aldrig vil ske – »sanktionerne vil fortsætte. Rusland er alles fjende.«

Med dette in mente, at det var USA's indblanding i Ukraine, der skabte betingelserne for destabilisering i den østlige del af Ukraine, som sluttelig førte til Krims gentilslutning til Rusland, kan vi stille os selv spørgsmålet, »Hvad vej går dette, hvis denne udvikling ikke stoppes?« Her er, hvad hr. McGovern havde at sige om det:

McGovern: Læg alt dette sammen, og man får en syntetisk; en slags kunstig konstruktion af Vladimir Putin som selveste Djævelen. Hele pressen foretager denne 'meme' (indforstået information), og alle går med på det – især Demokraterne – og det er det mest besynderlige, jeg nogen sinde har set. Her har vi Donald Trump. Han vil gerne tale med Putin; og hvad sker der? De får en aftale om våbenstilstand (i Syrien). Det er ikke det hele, men en lille del af Syrien. Bliver det rapporteret i pressen? Nej, måske på en side inde i avisen.

Ross: De siger, det er at bøje sig for russerne.

McGovern: Så, hvis nogen af os har interesse i at stoppe blodbadet i Syrien, hvilket vi burde gøre; vi burde applaudere

Trump for enhver anden indsats for at arbejde sammen med de andre styrker i spil. Ikke alene russerne, men også syrerne, tyrkerne og iranerne. Hvis vi ikke har et fælles mål imod ISIS, hvem har vi så et fælles mål imod?

Så al denne bagtalelse – og det, som nu bliver interessant; Trump besluttede i denne uge, at der ikke kommer mere støtte, ikke flere våben og penge til de såkaldte »moderate« oprørere. De oprørere, som USA har støttet i Syrien. Det er stort! Det er CIA's pose; det er milliarder af dollar, der er investeret i det. Hvad vil der ske? Jamen, Trump er nu gået op imod CIA i dette spørgsmål. Og jeg genkalder nu, at ingen har arbejdet i Washington længere end senator Chuck Schumer, højst-rangerende Demokrat i Senatet. Han gav et interview til Rachel Maddow –

Rachel Maddow: Han tager disse skud og modsætningsforhold –

Chuck Schumer: Jeps.

Maddow: – som håner efterretningstjenesterne.

Schumer: Lad mig fortælle dig, at, hvis man går op imod efterretningssamfundet, så har de hundrede og sytten måder, hvorpå de kan hævne sig på dig.

McGovern: Rachel Maddow siger, »Åh, vi skal pause.« (McGovern) Giv mig mikrofonen! Hvis det var dig, ville du så ikke sige, »Siger du, at USA's præsident bør frygte efterretningssamfundet?« Det er selvfølgelig, hvad han sagde. Hvorfor refererer jeg til dette? Juryen er ude. Han er gået lidt op imod dem. Om han gør det mht. det russiske hack, ved jeg ikke. Måske er [CIA-direktør Mike] Pompeo bange for at spørge disse fyre; eller bange for at spørge ... Men, hvis han er bange, vil han så følge sin forgængers eksempel? For, Obama var dødsens ræd for John Brennan; det er derfor, han forsvarede ham, da Brennan hackede ind i Senatets computere. Det er derfor, han forsøgte at forhindre offentliggørelsen af memoet fra Senatet om CIA-tortur; for det viste, at Brennan og

de andre havde løjet gennem tænderne om effektiviteten af torturteknikker. Så Obama forsvarede i høj grad sig selv, eller forsvarede dem, for sluttelig at forsvare sig. Om Schumer har ret, får vi sandsynligvis at se, snarere før end siden.

Ross: Vi finder ud af det snarere før end siden, baseret på, hvordan præsidenten, og hvordan det amerikanske folk, responderer til dette pres. Prøv lige et minut at tænke: Hvad ville det betyde, hvis Trump blev smidt ud af embedet baseret på noget, vi ved er en fabrikering, en løgn, skabt af efterretningstjenesterne? En løgn, der siger, Vladimir Putin anbragte ham i embedet? Hvis USA's præsident kan fjernes fra embedet, baseret på nonsens, skabt af efterretningstjenesterne, har vi så en valgt regering i USA? Jeg tror, det er det spørgsmål, som vi må rejse, som en hastesag, ved at få de eksplosive nyheder om dette memo ud, som kommer fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS).

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

DIANE SARE: We are going to ask everybody watching this program to mobilize to break this story. I first want to address some of the questions that people may raise: "Of course we know the Russians didn't hack the election. I voted for Trump; and I wasn't told to vote for Trump by Vladimir Putin. So, what's new about this?" Or people say, "We're used to being lied to all the time. Why does this make a difference?" First I just want to say a little bit about who some of these people are. In case you missed it, Ray McGovern is a former US Army and former CIA intelligence; I believe he is fluent in Russian and has a great deal of knowledge on this.

Bill Binney, who is the co-author of this report, is the former NSA Technical Director for World Geopolitical and Military Analysis, the co-founder of NSA Signals Intelligence Automation Research Center – that is the data-mining. But he designed in part the technology to be able to spy on everyone; he knows this very well. The expert who did the forensics on these so-called hacks which turned out to be a leak, is someone named Skip Holden; who's a retired IBM Program Manager for Information Technology. He's the one who looked at this, who came to the conclusion – as has been reported earlier – that there was no hack. That what happened was that 1976MB of data were copied in only 87 seconds; which cannot be done over the internet. That cannot be done through cyberspace, but only by using some kind of thumb drive or USB port, some kind of storage device that is actually inserted into the computer to copy this data. And that this was done by someone operating in the Eastern time zone; so an insider. Then this was blamed on Russia. The point is, we have in hand in this report by a group of certified experts, proof, the documentation that this thing is a [inaud; 23:49] fraud from the beginning. That is extremely important. We discovered when going to the Congress yesterday, four LaRouche PAC organizers took about 1000 copies of the VIPS report to Congress and discovered that nobody there had heard anything about this; which is outrageous. You might remember before the elections that President Obama and others had promised

there was going to be a classified briefing from the Congress, presenting the alleged proofs that the Russians were hacking into the Democratic Party and sabotaging the elections; and then such briefing never occurred. There never was any evidence presented.

I just want to take a step back for a second, because on the other hand, to understand this. When Lyndon LaRouche heard about

Comey's testimony and the story about Russia, he said "The people

pushing this want thermonuclear war. If they succeed, we're going to have thermonuclear war with Russia." I'd like to remind

people that what happened in Ukraine was the direct result of a

deliberate policy, as Jason said. You remember it was economic,

in terms of whether Ukraine was going to orient economically towards Russia or Europe. They were put in a position where they

were allegedly being forced to choose one or the other; as opposed to working with both. So, a false crisis was created in

order to bring in virtual actual Nazis. We can just show one picture [Fig. 1], the first one which I think has their Svoboda

party, which looks like swastika armbands. They violently overthrew the government with \$5 billion laundered through the US

State Department; largely from George Soros. Victoria Nuland, who was under Hillary Clinton as Secretary of State. In other words, we were provoking war with Russia; deliberately moving NATO eastward, putting Nazis – actual supporters of Hitler and Stephan Bandera – in power in Ukraine on Russia's border. Why?

Because the trans-Atlantic system is on the brink of total disintegration. The British Empire, this empire monarchy, is in its final agony; it will not survive. They've printed trillions of dollars, they've bailed out the banks time and again, they've created a gigantic bubble; it's going down. Therefore, there is a push to expand the ability to loot and to either bluff or directly have what they think could be a limited nuclear war with Russia.

The same thing in Syria. People may remember, Hillary Clinton was proposing a no-fly zone over Syria so that we could shoot down Russian planes in defense of ISIS. As Ray McGovern mentioned in the interview, one of the positive developments of the Trump Presidency – a very significant one – is he met with Putin, got a ceasefire; and we are no longer arming the so-called “moderate” groups who are running around chopping people's heads off and filming it. It's a huge breakthrough.

So, I just want to underscore that the fact that we have in our hands, by a group of highly competent professionals, the proof that the entire story about Russia hacking the elections was a fraud, is critical. What Jason described about this new round of sanctions against Russia, which is based on crimes that were never committed. Russia did not start the violence in Ukraine; that was launched under Victoria Nuland with funding from George Soros and the State Department. It's a bunch of Nazis. They did not illegally annex Crimea. The people of Crimea, who are predominantly Russian and Russian speaking, held a referendum where they voted to leave Ukraine so they

wouldn't

be burned to death in buildings for speaking Russian; which is what these Nazis did to people in Odessa, for example. There was

a legitimate vote in Crimea; and there was no hack of the DNC computers.

The evidence that came out, as Putin said "Why are people so concerned? You should be concerned that what was leaked was actually true"; which was that the Hillary Clinton campaign had

ripped off Bernie Sanders in every imaginable way, and there was

nothing honest or upfront about the way she conducted her campaign. People suspected it, and that was then proven.

People

remember that Wasserman-Schultz had to resign.

The point is, we have this in hand; and what we are asking you to do is several things. One, obviously the Congress should

stop being a bunch of sold-out, gutless wonders, and they should

hold hearings with the actual evidence. That is, Ray McGovern,

Bill Binney, Skip Holden; they should be invited to testify in hearings in the Congress. You can call into the Congressional switchboard, which is (202) 224-3121. You can see on the screen

the petition [Fig. 2] being circulated by the LaRouche Political

Action Committee. Everybody should sign the petition, but you should also circulate it on social media. As I mentioned, what

we discovered in Washington is that no one had even heard of this

report. We have to change the so-called narrative; that's one thing that we've run into in DC. Everyone talks about narrative

this, narrative that, as if there's no such thing as truth. Well, the narrative right now is that somehow Vladimir Putin is responsible for every evil that's occurred on the planet in the last 10 years at least; and that therefore, we should impose sanctions on Russia and even risk a war with that country. This is completely insane; it is not true. The truth of the matter is that there is a New Paradigm which is being led by China; which the US can join with China and Russia. It has the potential, as President Trump has expressed his intent to make American great again. The way we make America great again, is by collaborating with China, with Russia to go back to a Hamiltonian system of political economy. So, our job, as Mrs. LaRouche put it, is we have to get the truth out on this story. The Veteran Intelligence Professionals for Sanity – VIPS – have given us a weapon. She said, "You know the phenomenon where people are marching across a bridge at such a frequency that the footsteps resonate with the construction of the bridge; and it creates a vibration that causes the bridge itself to collapse. What we want to do with this mobilization is break the back of this lie." The American people have been lied to for a very long time. We were lied to about the Kennedy assassination with devastating consequences to our republic. We were lied to about 9/11; we were lied to about

the Saudi and British role in 9/11 explicitly. We are now being

lied to about the election; and these lies could have the consequence of running a coup d'etat against a legitimately elected leader and putting us on a trajectory for World War III.

We can break the back of this by circulating this report.

So, I would urge people to take the material from the LaRouche PAC website, get it out on your Facebook accounts, send

it out through Twitter. Call the White House and urge President

Trump to appoint special counsel to launch a Presidential investigation of what happened in the DNC computers. That we have evidence that someone, as Ray McGovern asked, What does the

CIA know about this? What does Brennan know about this? What does the FBI know about this? Who was it who went into the DNC

computer and tried to make it look like Russia had done this?

President Trump, as President of the United States, has a legitimate right to demand such an investigation. You should call the White House and demand this. Call your Congressman and

say "Have you read the report from the Veteran Intelligence Professionals for Sanity? Have you read that report? Don't you

think there should be hearings? We have to investigate this."

Get this out to all of your friends; it's absolutely urgent.

Because when we break the back of this, then we can transform the nation.

So, I would just say that it is very important that people take action. The LaRouche PAC website will be the center of this

mobilization; giving you the ammunition that you need and the resources that you need to get to your elected officials.

ROSS: Absolutely! And that ammunition is available for you right here. In the video description you'll find a link to the

Veteran Intelligence Professionals for Sanity memo – <https://consortiumnews.com/2017/07/24/intel-vets-challenge-russia-hack-evidence/>. The full interview with Ray McGovern will be available on our website over the weekend; we'll be posting it soon.

I just wanted to bring up one more aspect of this in terms of the coup. Diane had brought up John Brennan. Well, John Brennan, at the Aspen Security Forum just a couple of days ago,

had said that if Trump fires Robert Mueller, the special investigator, that the intelligence agencies should refuse to go

along with it. In essence, he's calling for a coup against the

President based on a political decision that he might make.

So,

ask yourself: Do you want to have a government? Or do you want

to have John Brennan and other non-elected people dictating and

determining policy in a way that is to the absolute detriment of

our nation? If this isn't removed, the opportunity to work with

Russia, to work with China, and to work towards a better future

as Diane had mentioned, will simply be impossible. So, get that

memo out; make sure everybody you know reads it. It's absolutely

dynamite and it definitively puts to rest the whole Russia-gate

nonsense. It'll be great to move on from that, won't it?

So, thank you for joining us. I'm looking forward to your

action to make this a reality. We'll see you next time.

LPAC afslører den korruppte Løgn, der ligger bag Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 27. juli, 2017 – Løgneren om, at den russiske regering intervenserede i de amerikanske valg til fordel for Donald Trump, er det, der ligger bag forsøget på nu at arrangere et kup mod ham – ligesom den »farvede revolution« i Ukraine i 2014 – for at vælte præsidenten og USA's forfatningsmæssige regering. Lyndon LaRouche har sagt, at, skulle dette kup imod Donald Trump lykkes, ville resultatet blive atomkrig på kort sigt.

Dette kupforsøg har endnu ikke haft held til at vælte regeringen, men det har skabt kaos; stækket den politiske proces; afskallet det Demokratiske Parti; og været med til at blokere præsidenten i at opfylde kampagneløfter, der er afgørende for en økonomisk genrejsning – især genindførelsen af Glass/Steagall-loven og genopbygningen af Amerikas infrastruktur.

LaRouche PAC's internationale fredags-webcast den 28. juli vil blottlægge løgneren om »Russia-gate«. Alle må se det. Her er et par linjer for at forberede jer på, hvad I får at se.

Lad os gå omkring et år tilbage, til oprindelsen til anklagerne om russisk indblanding. De fleste amerikanere er måske ikke klar over dette – eller, hvad der er mere sandsynligt, husker det ikke længere, fordi de er blevet så totalt hjernevasket – men grundlaget for anklagen om russisk

indblanding er anklagen om, at den russiske regering – ved hjælp af et online-individ ved navn »Guccifer 2.0« – hackede den Demokratiske Nationalkomites (DNC) e-mail-filer over Internettet og gav dem til Julian Assanges organisation »WikiLeaks«. (I parentes bemærket: husk, at WikiLeaks begyndte at offentliggøre DNC-e-mails online den 27. juli, 2016. Det er værd at bemærke, at disse filers korrekthed aldrig er blevet betvivlet, og at deres beviser for, at DNC havde inter文eneret i primærvalgprocessen til fordel for Hillary Clinton, og imod Bernie Sanders, var så stærke, at formand for DNC Debbie Wasserman Schultz blev tvunget til at træde tilbage.)

Men det, der med overlæg er blevet sløret i massemediernes dækning og i den fejlbenævnte, såkaldte »Vurdering fra efterretningssamfundet« af russisk indblanding i valget – er, at der var TO separate tilfælde, hvor private DNC-filer blev offentliggjort, og ikke ét. Det ene tilfælde skete gennem Julian Assanges WikiLeaks-organisation, som insisterer på, at de filer, den kom i besiddelse af, blev »lækket« af en insider med legitim adgang til dem, og ikke »hacket« over Internettet. Det andet, og anderledes tilfælde, er det, der associeres til »Guccifer 2.0«-individet, som insisterer på, at han »hackede«, dvs., stjal filerne over Internettet – men denne påstand er, viser det sig nu, falsk!

Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) har gentagne gange forlangt beviser, der forbinder »Guccifer« og Assanges WikiLeaks, men der er aldrig blevet fremstillet nogen beviser!

De kronologiske begivenheder (iflg. rapport <http://g-2.space/>) begynder med, at Julian Assange den 12. juni, 2016, under et massecirkuleret interview til Storbritanniens ITV sagde, at »vi har e-mails med relation til Hillary Clinton, som vil blive offentliggjort«. Den 14. juni udgav DNC en erklæring om, at de havde opdaget, at deres servere var blevet hacket. Den 15. juni tog en person, der kaldte sig »Guccifer 2.0«, ansvaret for hacket og hævdede at være en kilde for WikiLeaks.

De første fem dokumenter, han udlagde, var forfalsket med russiske fingeraftryk.

Veteran Intelligence Professionals for Sanity's (VIPS) Memorandum af 24. juli til præsidenten, »Var det 'russiske hack' et inside job?« anfører kriminaltekniske beviser, der beviser, at:

»Ud fra det tilgængelige materiale konkluderer vi, at den samme inside-DNS kopierings/læk-proces blev anvendt på to forskellige tidspunkter, af to forskellige enheder, og til to klart forskellige formål:

»(1) et inside læk til WikiLeaks, før Julian Assange den 12. juni meddelte, at han var i besiddelse af DNC-dokumenter og havde til hensigt at offentliggøre dem (hvilket han gjorde 22. juli) – med det angivelige formål at afsløre en stærk partisk indstilling over for Clintons kandidatur; og

(2) et separat læk den 5. juli for forbyggende at belaste alt, WikiLeaks senere måtte offentliggøre, for at vise, det kom fra et russisk hack.« Sidstnævnte læk blev associeret til »Guccifer 2.0«-individet.

De data, der var blevet lækket den 5. juli, blev udlagt den 13. september, angiveligt af »Guccifer 2.0«. Der var tilføjet elementer, der skulle involvere Rusland, inkl. for- og mellemnavnet på grundlæggeren af det hemmelige sovjetiske politi – skrevet med kyrilliske bogstaver – samt navnet »Ernesto Che« for Ernest »Che« Guevara (1928-67), en argentinsk-cubansk, marxistisk revolutionær.

For klarhedens skyld skal det bemærkes, at den »kriminaltekniske analyse«, som VIPS refererer til, var en analyse af de data, der blev udtrukket af filerne, udlagt på Internettet den 13. september – og ikke en analyse, der blev gennemført af DNC's computere. DNC har ikke givet nogen udover deres egne kontrahenter adgang til deres computere. Den fyrede FBI-direktør Comey siger, DNC nægtede FBI adgang, således, at

Comey befandt sig i den usædvanlige position af angiveligt at løse århundredets forbrydelse – dvs. russisk indblanding i valget – uden at have fået adgang til gerningsstedet. Han var sandsynligvis bange for, at nogle af hans agenter skulle finde ud af for meget.

Se fredags-webcastet. Vi er i færd med at omstøde denne massive svindel. Kongressen må efterforske det. Intet bliver igen som før.

Foto: Præsident Donald J. Trump og American Legion Boys Nation, 26. juli, 2017. (Whitehouse Photo)

Hvert træ i skoven vil falde

Leder fra LaRouche PAC, 26. juli, 2017 – Vi befinder os ved et punkt, hvor vi kan sænke hele svindlen med Trump/Russia-gate på begge sider Atlanten, og ændre den strategiske dynamik fra defensiven til offensiven, fremførte Helga Zepp-LaRouche i dag. Denne offensiv betyder at begrave Wall Streets og City of Londons morderiske spekulationssystem og bringe USA og Europa ind i fuldgyldigt samarbejde med det kinesisk-russiske Bælte & Vej Initiativ.

De eksplosive afsløringer, der kan bruges til at sænke Russia-gate farcen, er blevet leveret i det åbne memo, der er sendt til præsident Trump af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), og som rapporterer om professionelle kriminaltekniske undersøgelser, udført på den såkaldt »russiske hacking« af DNC-computere under den amerikanske præsidentvalgkamp i 2016. Disse tekniske undersøgelser viser, at operationen ikke var et »hacking-job«, men derimod et insider-»læk« – dvs., at det umuligt kunne have været udført af Rusland.

Samtidig med, at nyheden om VIPS-memoet begynder at komme ud – anført af aktivister og publikationer fra LaRouche-bevægelsen i hele verden, og på sådanne steder som den russiske nyhedstjeneste RT og i Zero Hedge – har Ray McGovern, en pensioneret CIA-analytiker og VIPS-leder, optrappet affæren ved at rette fingeren direkte mod tidligere FBI-direktør, James Comey, blandt andre. I et videointerview til RT, udgivet på deres website i dag, blev McGovern spurgt, hvorfor han mente, FBI ikke havde undersøgt DNC's computere og udført nogen kriminaltekniske undersøgelser.

»Svaret på dette er noget, som Kongressen og præsidenten bør forfølge. Det er *latterligt*, at James Comey, tidligere FBI-direktør, skulle sige, 'Åh, Demokraternes Nationalkomite ville ikke lade os undersøge deres computere'. Vi taler om en krigshandling her, ikke sandt? ... Det er embedsmisbrug! ... Var han med i denne lille operation, der var mulig gennem CIA's evne til at 'sløre'? Jeg kender ikke svaret på dette, men præsident Trump skulle kunne være i stand til at finde ud af svaret på det.«

Det er præcis, hvad Trump må gøre. Han må fastslå, hvem, der er ansvarlig; stille dem for retten; og sikre, at »ethvert træ i skoven vil falde« og nedtage alle aktiver internt i USA's efterretningssamfund, som er i stald hos Det britiske Imperium – og ligeledes dem, der er forskanset i hans egen regering, og som giver ham råd om ikke at opfylde sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall og ikke gå fuldt og helt med i Bælte & Vej Initiativet.

Briternes satsning går ud på at sikre, at, når det transatlantiske system disintegrerer – hvilket kunne ske, hvornår, det skal være – så er der ingen stabile, fungerende regeringer, der er åbne over for at vedtage de nødvendige politikker, især, hvis de presses til det af deres vælgere. Dette er grunden til, at briterne er i færd med at destabilisere flere regeringer i hele Europa, og til, at de forsøger at gennemføre et statskup imod Trump-administrationen

i USA. Og det er ligeledes grunden til, at vi må sørge for, at det mislykkes for dem.

Foto: Tidligere vicejustitsminister James Comey (venstre) sammen med præsident Barack Obama (midt) og afgående FBI-direktør Robert Mueller (højre) ved Comeys nominering til at blive den syvende direktør for FBI. 2013. (FBI photo)

'Russisk hacking' afsløret som internt job.

LPAC kortvideo

Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – Det ekstraordinære memorandum, fremstillet af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) i går, demonstrerer endegyldigt, at de såkaldte russiske hack af Demokraternes Nationalkomite (DNC), slet ikke var hack, med derimod læk, udført af nogen, der havde fysisk adgang til DNC's computere. Dataene blev dernæst manipuleret for at belaste Rusland. Læs hele det eksplosive VIPS-memorandum [her](#).

Video, Jason Ross:

»I går publicerede en gruppe ved navn *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS) et memo, der destruerede påstanden om, at Vladimir Putin og russerne 'hackede' det amerikanske præsidentvalg for at anbringe Donald Trump i embedet. De tilbageviser specifikt vurderingen af 6. januar, foretaget af håndplukkede medlemmer af et par amerikanske efterretningstjenester, der havde påstået, at »den russiske præsident Vladimir Putin havde beordret en indflydelseskampagne i 2016, målrettet mod det amerikanske

præsidentvalg«, for at anbringe Donald Trump i embedet. Ifølge dette regeringsmemo af 6. januar, så, udover angiveligt at udløse en drabelig hær af internet-trolde, så vel som også at udløse russisk propaganda gennem den snigende benævnte, russiske Tv-kanal, Russia Today, påstår regeringsdokumentet, at russisk militærefterretning benyttede en hacker, kendt som 'Guccifer 2.0', til at hacke DNC og udlevere materiale til WikiLeaks. Dette materiale viste sig så at være pinligt for Clinton-kampagnen og afslørede, at DNC havde modarbejdet Clintons modkandidat i primærvalgene, Bernie Sanders. WikiLeaks fastholdt, at det materiale, de offentliggjorde, var et læk, ikke et hack, og at det ikke kom fra Rusland. Dengang insisterede VIPS på, at alle beviser pegede på, at materialet var et læk snarere end et hack.

Kort tid efter, at WikiLeaks meddelte, at det havde dette DNC-materiale sidste juni, dukkede dette nye, internet-individ, Guccifer 2.0, op på scenen og hævdede, at han hackede DNC, og omgik WikiLeaks ved at udgive flere DNC-dokumenter. Metadataene på nogle af disse dokumenter omfattede en 'sidst ændret'-bruger ved navn Felix Edmundovich, skrevet med kyrilliske skrifttegn, og opkaldt efter Felix Edmundovich Dzerzjinskij, den første chef for det Sovjetiske Hemmelige Politi. Hovsa! Dernæst afslørede klodsede interviews af 'Guccifer 2.0', der påstod at være rumæner, at han faktisk ikke var bekendt med dette sprog og måske skjulte sin sande identitet. Disse spor blev præsenteret som bevis på, at det var russisk involvering; at 'Guccifer 2.0' var et russisk hack, der tilsigtede at influere på det amerikanske præsidentvalg.

VIPS-memoet, der blev offentliggjort i går, i hvilke undersøgelser af sites af en computertekniker og af Adam Carter, giver stærke tekniske beviser, der peger på en overlagt anbringelse af russisk metadata og at kilden til filerne, der kom fra 'Guccifer 2.0', kom fra en direkte, lokal adgang til DNC-netværket. Ikke et computer-fjernhack. Det

tempo, hvormed filerne blev overført og senere offentliggjort af 'Guccifer 2.0', var alt for højt til, at det kunne være gjort via en Internetforbindelse, men som derimod er i overensstemmelse med at kopiere gennem et lokalt netværk til et eksternt USB-stik eller USB-nøgle. Tider, der er lagret i filernes og arkivernes metadata, peger på, at manipulationen med filerne var udført i Østkyst-tidszone (USA). Dette var ikke et hack. Den senere tilføjelse af russiske metadata, inklusive navnet Felix Edmondovich, skete også med fuldt overlæg.

Hvad betyder så alt dette? Efter WikiLeaks meddelte, at det havde materiale fra DNC, blev der lanceret en operation, der skulle tilføje russiske fingeraftryk og frembringe et angiveligt sekundært læk af materiale. Der er mere i alt dette, som jeg vil opfordre til, at I læser i det komplette memorandum, der opfordrer præsidenten til at efterforske CIA, især tidligere direktør John Brennan, samt FBI, for det falske hack og den falske tilskrivning til Rusland. Husk på, at alt dette sker pga. Donald Trumps kurs mod en detente med Rusland og imod den igangværende krigsførelse, der promoveres af aktører, kendt som 'deep state' ('staten i staten') i USA. Præsidenten må slå tilbage mod disse tjenester for at kunne forfølge sin egen politik; og, at slå kraftigt tilbage mod dette 'Russia-Gate' er altafgørende for at få det til at ske.«

**SIDSTE NYT: Hr. præsident,
efterforsk**

omgående dette; det sprænger hele kuppet imod Dem i stykker!

Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – Vi afbryder sjældent vores faste nyhedsstrøm på denne webside. Det gør vi nu, fordi det ekstraordinære memorandum, der i går blev fremstillet af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), endegyldigt demonstrerer, at den såkaldte russiske hacking af Demokraternes Nationalkomite (DNC) slet ikke var hacking, men læk, udført af nogen, der havde fysisk adgang til DNC's computere. Dernæst blev dataene manipuleret for at belaste Rusland. Hele det eksplosive VIPS-memorandum kan læses [her](#).

VIPS, der omfatter NSA's tidligere tekniske direktør William Binney, støtter op om den uafhængige, kriminaltekniske analyse, som en gruppe, der omfatter Skip Folden, pensioneret IBM Program Manager for Information Technology U.S., har foretaget. En sådan kriminalteknisk analyse blev ikke foretaget i nogen af de såkaldte »vurderinger«, der blev udført af Obamas efterretningssamfund. VIPS erklærer, at der var to interne læk fra DNC. Den første fandt sted i juni, 2016, nogen tid før Julian Assanges meddelelse den 12. juni om, at han var i besiddelse af DNC-dokumenter og havde til hensigt at offentliggøre dem. Det andet læk fandt sted 5. juli, 2016, for at beskadige alt, WikiLeaks måtte offentliggøre, ved at »vise, det kom fra et russisk hack«. Som det er velkendt, så offentliggjorde WikiLeaks sin DNC-guldgrube, der viste, at Hillary Clinton og DNC konspirerede om at rigge det Demokratiske præsident-primærvalg imod Bernie Sanders.

Hovedresultaterne af den kriminaltekniske efterforskning er, at, den 5. juli, 2016,

»i de tidlige aftentimer Eastern Daylight Time, var der nogen, der arbejdede i EDT-tidszonen med en computer, direkte forbundet til DNC's server eller DNC Local Area Netværk, som kopierede 1.976 megabytes af data på 87 sekunder over på en ekstern lagerfacilitet. Dette tempo er mange gange hurtigere end det, der er fysisk muligt med et hack. Det ser således ud som om det angivelige hack af DNC af Guccifer 2.0 (WikiLeaks selvudråbte kilde) ikke var et hack af Rusland eller nogen anden, men snarere var en kopi af DNC-data over på en ekstern lagerfacilitet. De tekniske undersøgelser, der blev udført af metadata, afslørede, at der efterfølgende skete en syntetisk sammenfletning – et klip-og-klistre-job, der brugte en russisk model, med det klare formål at tilskrive dataene et russisk hack. Dette blev alt sammen udført i Østkystens tidszone.«

VIPS-memoet opfordrer præsidenten til at efterforske CIA, især tidligere direktør John Brennan, og FBI, for på falsk grundlag at tilskrive Rusland det falske hack. De nævner CIA's evne til at skabe hack under falsk flag på baggrund af de nyligt afslørede Vault 7-instrumenter, inklusive Marble Framework. I denne forbindelse opfordrede tidligere CIA-direktør Brennan, grundlæggende set, til et kup mod præsident Trump på det nyligt afsluttede Aspen Security Forum, ifald præsident Trump fjerner særlig rådgiver Robert Mueller, hans (Brennans) håndplukkede favorit til at fortsætte deres illegale og forfatningsstridige krig imod præsident Trump. Vi foreslår, at præsidenten kræver en omgående efterforskning af Brennan og hans ligesindede i stedet, både af et nyligt udnævnt specialråd og af Kongressen. Hvis du læser dette og ønsker at gøre noget ved det, så cirkuler venligst denne erklæring så vidt omkring som muligt og ring til din senator eller repræsentant og kræve en efterforskning.

Foto: Tidligere CIA-direktør John Brennan i samtale med daværende præsident Obama. (Photo: Pete Souza/The White House)

Russia-gate afsløret som total svindel – Det haster med en offensiv for et amerikansk - russisk-kinesisk Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – VIPS-rapporten, som vi dækkede i går[1], viser, at Demokraternes Nationalkomites (DNC) computere ikke blev hacket, men at WikiLeaks' offentliggørelse blev lækket af nogen, der havde adgang til DNC's servere. Der blev brudt ind i de samme servere i juli for at miskreditere WikiLeaks' information, gennem at ændre metadata til at reflektere russisk hacking. En erklæring med flere detaljer er udlagt på LaRouche PAC. Helga Zepp-LaRouche påbød, at denne erklæring, samt nedenstående video, skal cirkuleres internationalt, og på alle tænkelige sprog. »Gå til den som død og helvede«, lød hendes instrukser.

Denne rapport sprænger de 'falske nyheder' om russisk indblanding i det amerikanske præsidentvalg i småstykker, og sammen med dem, den konstruerede russofobi, der har domineret de amerikanske medier og det meste af Kongressen i det seneste år. Det involverer også CIA og FBI i den beskidte operation, da det er blevet afsløret, at CIA har udviklet programmer til at skabe et falsk spor til kilden til hackerangreb, de rent faktisk selv udfører – præcis, som det fandt sted i dette tilfælde. Obamas håndgangne mænd, tidligere DNI-chef James

Clapper og CIA-chef John Brennan, som begge stadig er i front af kupforsøget mod præsident Trump, må omgående efterforskes, både af et nyligt udpeget særligt råd og af USA's Kongres.

I dag påpegede Lyndon LaRouche, at denne forræderiske operation var rettet mod, ikke alene at ødelægge præsident Trumps indsats for at afslutte imperieopdelingen af USA kontra Rusland og Kina, men også at ødelægge hele den amerikanske økonomi. Trump har ført kampagne for en genindførelse af Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling og en tilbagevenden til Alexander Hamiltons Amerikanske Økonomiske System. Men, han er blevet tvunget til at bruge sin tid på at forsvare sig mod de løgnagtige og ondsindede anklager om »aftalt spil« med Rusland. Dette har han gjort på beundringsværdig vis og har arbejdet sammen med Rusland for at besejre ISIS samtidig med at arbejde på den Nye Silkevej – men det har været på bekostning af de presserende nødforholdsregler, der kræves for at genrejse den amerikanske økonomi og forberede sig til det fremstormende kollaps af finansboblen, der blev skabt under Obama.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov identificerede dette aspekt af den af Obama skabte krise. I samtale med en kurdisk avis i dag sagde Lavrov, at både USA og Rusland »arvede en bunke problemer« fra Obama-administrationen, som »valgte at gøre ubehagelige ting for at underminere de amerikansk-russiske relationer«, og som skabte det anti-russiske »massehysteri«.

Trump udviser personlig styrke i konfronteringen af disse korrupte efterretningsnetværks forbrydelser. I dag beskrev han det CIA-program under Obama, der bevæbnede og uddannede terrorister i Syrien til at vælte Assad-regimet – et program, som Trump lukkede ned tidligere på ugen – som en »massiv, farlig og ødsel« operation imod en suveræn stat. Tidligere ambassadør Chas Freeman roste Trump for dette træk og sagde, at det illegale CIA-program bidrog til »hundrede tusinder af dødsfald blandt syrere og mange flere millioner fordrevne«.

Dette er et stort mulighedernes øjeblik. En afslutning af »regimeskifte-forræderiet« mod præsident Trump er både mulig og presserende, for at vi kan koncentrere os om at genopbygge den forfaldne, amerikanske økonomi og tilslutte os Kina og Rusland omkring den Nye Silkevej, for at genopbygge hele verden sådan, som LaRouche-bevægelsen har promoveret det i det seneste halve århundrede.

Foto: Præsident Trump taler på en international spejderlejr i West Virginia, 24. juli, 2017. (Whitehouse Photo)

[1]

<https://consortiumnews.com/2017/07/24/intel-vets-challenge-russia-hack-evidence/>

Hvad der må gøres, før et nyt bankkrak slår til

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – Advarslen om endnu et ødelæggende bankkrak i Europa og USA inden årets udgang, som fremførtes af *EIR* i maj og på et møde mellem medlemmer af Europaparlamentet i begyndelsen af juli, er i færd med at blive en overhængende fare. Det kræver en mobilisering til handling for at stoppe det.

Det italienske banksystem, der netop har måttet igennem tre, store bank-bailouts i kombination med »bail-ins« (eksproprieringer) af uheldige bankkunder, forsøger at rejse kapital, det ikke kan rejse, for at forhindre et potentielt kollaps, der kunne trække Tysklands banker med i faldet. Banker med hjemsted i USA har en eksponering på \$2 billion til

dette truende kollaps af dårlige lån og endnu værre derivater, centreret omkring City of London.

Disse Wall Street-banker, ustraffet og givet bailouts siden 2008, har hurtigt opbygget bobler af selskabslån og kommercielle ejendomsderivater, der er større end de bobler af ejendomslån, der dengang nedsmeltede; raten af udeblevne betalinger på lån, og raten af bankerotter, stiger nu skarpt i disse bobler. En bange Federal Reserve har, endnu, ikke sat rentesatsen tilstrækkeligt op til at udløse det krak, som f.eks. IMF advarer om; men, ved at udsætte denne udløser af krakket, bliver det blot endnu mere økonomisk ødelæggende, når det kommer.

Præsident Trumps politik for samarbejde med Rusland og Kina, for fred og gensidig fordel, er rigtig og må forsvares imod alle de angreb, han af denne grund udsættes for. Men, denne politik vil ikke overleve et nyt transatlantisk finanskraks kaos. Og han har ikke de økonomiske genrejsningsplaner for Amerika, han sagde, han havde, til at afværge et sådant krak.

Der må meget hurtigt mobiliseres til handling, sluttelig fra det amerikanske folk og deres organisationer.

Det første, der må ske, er, at en Glass/Steagall-opdeling af kommerciel bankpraksis og investeringsbankpraksis må vedtages, med omgående ikrafttræden, for at bryde Wall Streets gigantiske spekulationskasinoer op.

Lige siden Glass/Steagall-loven begyndte at blive nedbrudt for 50 år siden, har Wall Streets banker og fonde – og altid med deres farligste operationer i London! – redet økonomien som en mare, en økonomi, der ikke kan vokse uden finanskrak, og som, siden 2008, ikke kan vokse i det hele taget. Glass/Steagall-opdelingen må begynde nu, for at forhindre det nye, truende bankkrak.

Dernæst må der udstedes kredit fra en national, statslig kreditinstitution – se artikel af *EIR's* stiftende redaktør,

Lyndon LaRouche, »The Lost Art of the Capital Budget«[1], der er genoptrykt i *EIR* af 21. juli – snarlig kredit i billionklassen, med en løbetid på 20-25 år og til lave renter.

Formålet er højteknologiske investeringer i ny, mere produktiv *infrastruktur*, der kan erstatte den amerikanske økonomis aldrende ledbånd, øge produktiviteten og atter skabe produktiv beskæftigelse. Det kan ikke, og vil ikke blive, gjort gennem privat investering. Præsident Trump må lære dette, og Wall Street-folk omkring ham, såsom finansministeren (Mnuchin), må gå.

En storstilet udvidelse af USA's rumforskningsprogram vil være drivkraften bag denne genrejsning sådan, som præsidenten har erklæret i et budskab via fjernsyn i marts måned.

Men, at konfrontere dette truende finanskrak, og at imødegå denne nødsituation gennem handling, afhænger nu primært af, at det amerikanske folk faktisk stiller krav om disse handlinger, som om vi befandt os i de sidste uger af en præsidentvalgkamp.

Dernæst vil præsidentens plan om at samarbejde med Kina og Rusland blive en enorm fordel, der især vil udspringe af det storslåede »win-win«-byggeprojekt – Beijings Nye Silkevej i hele Eurasien og Afrika. Lad sådanne højhastigheds-jernbanekorridorer, f.eks., blive bygget i hele Nordamerika. USA er potentielt en fuldgyldig partner i Bælte & Vej Initiativet.

Foto: En statue på spiret af Duomo-katedralen i Milano, Italien, skuer ud over den indre by og finansdistrikt. (Photo:(Stefano Stabile / Wikimedia Commons / CC BY-SA 3.0)

[1] Førsteudgaven kan læses her:
http://www.larouchepub.com/lar/2007/3402art_capital_bdgt.html

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskrak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-krak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall Street, og forvandlede den til »nul-regerings-partibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejret bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

Stop det næste økonomiske kollaps – LaRouches Fire Love, NU! LaRouchePAC Internationale Webcast, 21. juli, 2017

Benjamin Deniston: Vi har et par vigtige afsnit til jer i dag, inklusive annonceringen af en nødmobilisering, der i dag lanceres af LaRouchePAC, med et krav om forebyggende handlinger, der er nødvendige for at standse et nyt finanskollaps – et kollaps, der er værre end krisen i 2008. Det kommer vi til.

Vi vil også afspille en video med en appel fra fr. Helga Zepp-LaRouche, der taler direkte til det amerikanske folk; med en opfordring til, at det amerikanske folk rejser sig og forsvarer præsident Trump, især med hans løfter om at genopbygge den amerikanske økonomi gennem at vedtage Glass-Steagall og satse på det Amerikanske Økonomiske System. Videoen kommer lige om lidt.

Vi vil afslutte med nogle rapporter direkte fra gaden om LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) i hele landet. Så bliv her på kanalen, for dette får du med sikkerhed ikke i medierne i dag, og som er en ægte aflæsning af, hvad det faktisk almindelige, patriotiske, amerikanske folk ønsker; hvad de tænker nu, og hvad de ønsker at gøre.

Men før vi kommer til disse to sidstnævnte afsnit, har vi i dag en meddelelse om, at LaRouchePAC udsteder en nødmobilisering og kræver, at de relevante regeringer griber til forebyggende handlinger for at standse et nyt kollaps af

det transatlantiske finanssystem. I løbet af de seneste 24 timer har både Lyndon og Helga LaRouche krævet denne nødmobilisering; der skal føres både i USA og i nationerne i hele Europa for at kræve, og gennemtvinge og forlange, at de relevante regeringer – inklusive præsident Trump – griber til de nødvendige, forebyggende handlinger for at reorganisere finanssystemet og reorganisere det økonomiske system. Og at gøre dette, før den nye sammenbrudskrise rammer. Alle, der følger os her på LaRouchePAC, ved, at de forebyggende handlinger, der må foretages omgående, er absolut krystalklare. Vi har LaRouches økonomiske genrejsningsprogram, Fire Love, der begynder med vedtagelse af Glass-Steagall som blot det første, indledende skridt.

Før vi kommer nærmere ind på dette, vil vi belyse den kendsgerning, at der er nye diskussioner og nye bekymringer om mange mulige udløserpunkter for denne nye finanskrisen. Vi har f.eks. nye udviklinger i den såkaldte italienske bankkrise; der faktisk ikke er begrænset til Italien, men det er, hvad man diskuterer. I de seneste par dage har diverse finanseksperter advaret om, at 16 ud af 19 italienske banker – det er 85 % af bankerne i Italien, 16 ud af 19 – i øjeblikket ikke kan leve op til de europæiske standarder mht. misligholdte lån (Non-performing Loans; NPL)[1]. Det rapporteres, at disse banker skal rejse \$32 milliard for at leve op til EU-standarder. Denne helt nye udvikling kommer i sammenhæng med en igangværende krise i eurozonen. For eksempel har Marco Zanni, både i sine egne interviews med andre publikationer og i interviews med LaRouchePAC, advaret om, at vi nu har kurs mod en ny bankkrise. Han har udtalt sig offentligt imod dette og har meget nøje overvåget situationen med de italienske banker og eurozone-banker. Under diskussionen i morges med fr. Helga Zepp-LaRouche, kom hun med en meget klar pointe. Hun sagde: »Hvis der er amerikanere, der tror, at dette er et italiensk spørgsmål, eller dette er et europæisk spørgsmål, så må I hellere tro om igen og indse, hvad situationen er.« Det er almindeligt kendt, at amerikanske

banker har en derivateksponering på over \$2 billioner over for europæiske banker. Det er ikke noget nyt; vi så det i 2007, 2008, 2009. Det transatlantiske banksystem er så indbyrdes sammenflettet og afhængigt, at en nedsmeltning i en hvilken som helst af disse regioner let kan sende hele systemet til tælling.

Det er den situation, vi ser på i Europa. I USA er der signaler over det hele. For eksempel situationen i Texas, hvor, den 11. juli, *Houston Chronicle* rapporterede, at selskabers misligholdelse af lån i hele staten Texas i dag allerede er højere, end den var under krisen i 2008-2009. Så selv om vi angiveligt ikke er i en krise – det er, hvad man fortæller os – så er graden af selskabers misligholdelse allerede højere i Texas i dag, end den var under krisens højdepunkt, da den sidst voksede frem. Dette omfatter visse helt enestående situationer. For eksempel, en situation, der beskrives som »uhørt«, en begivenhed uden fortilfælde; og det var sammenbruddet af en Houston-baseret, privat kapitalfond ved navn EnerVest, Limited, der vurderedes til \$2 milliard. Men, efter dens kollaps, vurderedes den helt ned til nul. Før denne begivenhed ville typiske tab fra denne form for situation, hvor en privat kapitalfond går ned, ende med et tab på 25 %. Her har vi tab på 100 %. Dette bliver åbenlyst indrømmet som en begivenhed uden fortilfælde. *Wall Street Journal* interviewede under sin dækning af det eksperter, der advarede, »Flere andre energi-fokuserede fonde er i fare for en lignende situation«.

Ud over denne specifikke situation i Texas er det velkendt, at graden af selskabers misligholdelse i hele landet allerede var i støt stigning i hele 2016 og fortsættende i 2017. Der er endnu en situation omkring restancer i billån, der nu er på et niveau, der kan sammenlignes med restancerne i ejendoms lån i 2006, umiddelbart inden kollapset af boblen i ejendoms lån. Jeg håber, vore seere er klar over, at billån er blevet brugt til en lignende virkning med at skabe værdipapirer og andre bjerge

af svindellån på basis af disse oprindelige lån. Man er bekymret for, at restancerne på billånene på samme måde kunne udløse en krise.

Og så har vi selvfølgelig den igangværende saga om de uophørlige bailouts med politikken for kvantitativ lempelse. I Europa sender enhver blot antydning eller diskussion om, at den Europæiske Centralbank skal nedskære deres QE – kvantitativ lempelse – bailout-program omgående markederne ud i uro. Så her otte, ni år inde i dette fortsatte bailout-program, sender den blotte nævnelse af at nedskære dette en lille smule markederne ud i krise; for blot at give jer en fornemmelse af, hvor følsom situationen er dér.

Vi bringer disse punkter frem, fordi de blot er nogle mulige punkter, der kunne udløse denne krise. Jeg vil gerne understrege, at Helga Zepp-LaRouche her til morgen specifikt satte fokus på den italienske banksituation som et kritisk område, man skulle overvåge. Men dette er blot mulige udløserpunkter; ikke ét af dem er i sig selv årsagen. Ethvert af disse punkter kunne gå af, de kunne udløse nedsmeltningen; eller, det kunne blive noget helt andet. Som vi drøftede det med Lyndon og Helga LaRouche, så er årsagen den samme, systemiske fallit i hele det transatlantiske system, der stod bag krisen i 2008, og som ikke blev løst på nogen som helst måde af bailout. Helga understregede her til morgen, at, ikke alene løste bailout ingenting; det førte faktisk systemet over i en fremgangsmåde med reel, accelereret udplyndring af befolkningen i USA og Europa. Udplyndring af det amerikanske og europæiske folk i et desperat forsøg på at opretholde og fortsætte denne boble. Vi har nu nået et nyt vendepunkt i denne krise.

Vi kunne nævne mange ting om dette, men blot et par udviklinger, der er sket i de seneste dage: Nye rapporter om de ødelæggende virkninger af nedskæringer af pensioner, som et resultat af Obamas politikker. Vi har især et tilfælde med Multi-employer Pension Fund Reform Act[2], som Obama

underskrev og satte i kraft i 2014; hvilket angiveligt skulle have været et forsøg på at redde mange pensioner fra at gå ned, til trods for, at disse pensioner angiveligt skulle være garanteret til de mennesker, der indbetalte til dem og havde tjent dem. Vi hører nu, at nedskæringer på op til 63 % af disse pensioner er blevet annonceret over for medlemmerne af Cleveland Stålarbejdere Lokal 17. Dette er blot ét eksempel, og det første eksempel, på, hvad der kunne blive en hel bølge af massive nedskæringer af pensioner for denne form for arbejdere, som et resultat af disse politikker fra Obama-æraen. Det er sikkert overflødig at sige det, men det er altså en massiv nedskæring; man tager folk, der har planlagt en anstændig middelklasse pensionisttilværelse, og nu kastes de ud under fattigdomsgrænsen. Dette truer med hjemløshed for mange af disse mennesker.

Det er blot ét eksempel. Mere generelt er det også blevet annonceret, at 33 forskellige stater i hele nationen nu rapporterer om nedgang i deres forudsete indtægter. Hvilket betyder, at vi må være forberedt på fornyet diskussion om nedskæringspolitik i hele landet i diverse stater, som respons hertil. Og, som vore seere er udmærket klar over, så har vi selvfølgelig det igangværende, fysiske sammenbrud af USA; hvilket er et absolut indbyrdes forbundet og indbyrdes afhængigt spørgsmål. Den basale, nødvendige finansiering for blot en minimal, basal vedligeholdelse af vore infrastruktursystemer – de systemer, der holder vores økonomi i gang, der holder folk i live – er blevet nægtet; er blevet fjernet under dette sindssyge, Wall Street-kørte, spekulative system.

Pointen er, at dette system er mere råddent, end det var i 2008. Ethvert af det amerikanske folks fysiske vilkår er værre, end det var i 2008, som et resultat af Bush' og Obamas politik. Vi er nu ved et punkt, hvor boblen igen er rede til at bryde; der er mange mulige udløserere. Som respons til denne situation har Lyndon og Helga LaRouche understreget, at vi må

kræve forebyggende handling. Vi kan ikke vente på, at krisen rammer og så respondere i sammenhæng med et krisescenarie. De relevante regeringer må gå ind og intervenere og forhindre et sammenbrud med LaRouches Fire Love-programmet. Hvis vi venter på et kaotisk kollaps, kunne det være for sent.

LaRouches Fire Love-program er ganske enkelt, det er meget klart. Man kan finde mere information på LaRouchePAC-websiden. Programmet begynder med 1) Glass-Steagall; en anerkendt, kraftigt støttet handling for at omstrukturere banksystemet ved at rejse en brandmur mellem legitim, standard, kommerciel bankpraksis og så de mere spekulative hasardspilspraksisser af den type, der praktiseres af investeringsbanker og Wall Street. Simplet hen adskille dem; det er alt, man behøver gøre som første skridt.

Hr. LaRouches trin 2 er at komme ind med et statsligt banksystem i Hamiltons tradition. Skab en ny nationalbank, der kan udstede kredit til disse kommercielle banker og andre banker til at finansiere et finanssystem, der er frit og uafhængigt af Wall Street, City of London og disse internationale finansoligarker. Det er, hvad vor nation har gjort på forskellige tidspunkter i hele vores historie; det er en politik, der er rodfæstet i den Amerikanske Forfatning og vor nations grundlæggelse, for at have statslig, national kontrol over det monetære system, over vores kreditpolitik. For at sikre, at vi kan kontrollere, hvordan vi bruger vores penge, hvorhen vi dirigerer vores kredit, og at vi ikke er prisgivet Wall Streets eller et internationalt finanskartels luner.

Men det bringer os frem til punkt 3, som virkelig er afgørende for hr. LaRouches enestående indsigt i realøkonomisk vækst og genrejsning; og det er at sikre, at vi ikke blot skaber kredit til jobs som sådan, men at kreditten må gå til produktive jobs, der øger arbejdskraftens fysiske produktivitet; der øger den fysiske nettoproduktion af de varer, der er nødvendige for at det amerikanske folk kan opretholde samfundet. Der må være

en forståelse og en prioritering af kreditudstedelse til ting, der med garanti har denne fysiske væksteffekt, der vil skabe en anti-entropisk forøgelse af vækst i den amerikanske økonomi. En fremtrædende komponent i dette er infrastruktur; en genopbygning af infrastrukturen; opbygning af en ny infrastrukturplatform for vores land, på et højere niveau. Det er denne form for fysiske investeringer, der behøves. Som et nationalt, højhastigheds-jernbanenet, der helt vil forandre transport i hele landet. Nye vandsystemer, nye energisystemer; sådanne ting.

Det 4. punkt i LaRouches Fire Love er et forceret program for termionuklear fusionskraft; og dens anvendelse til at støtte en ny rummission, med videnskab som drivkraft, for udvikling af Månen og udvidelse af menneskehedens snarlige aktivitet i Solsystemet. Og igen; dette er rodfæstet i hr. LaRouches erkendelse af, at dette er en form for investeringer, der ikke bare koster penge. Men de fremmer og fremtvinger faktisk den form for teknologiske og videnskabelige revolutioner, der rykker hele samfundet opad. Apolloprogrammet, det forcerede Måneprogram, betalte mange gange den oprindelige investering tilbage gennem effekterne af de nye teknologier, der blev udviklet til denne mission, og som dernæst blev benyttet i hele økonomien. Det er basal, økonomisk vækst; og hele denne pakke er nødvendig, som et hele, som en totalitet, for at komme ud af denne krise.

Det er, hvad hr. LaRouche har sagt siden før nedsmeltningen i 2007-2008; og nu siger han det igen. Tiden er nu inde til, at folk lytter og griber til handling omgående, og ikke venter på, at dette her skal ske igen.

Vi ved alle – vi har diskuteret det – at præsident Trump viser en åbenhed over for at satse på dette program. Han har åbent udtalt sin støtte til Glass-Steagall. Han har åbent diskuteret det Amerikanske System for politisk økonomi; noget, der sandsynligvis ikke er blevet omtalt af nogen præsident i godt og vel 100 år. Spørgsmålet er sandsynligvis, om der

overhovedet har været en præsident i dette tidsrum, der forstod, hvad det ville sige; vi skal nok tilbage til Franklin Roosevelt. Men Trump har lagt disse ting på bordet; han har opfordret til at støtte disse politikker. Men, det amerikanske folk må indse, at dette er en kamp. Han går op imod Wall Street; han går op imod City of London; han går op imod det britiske establishment med denne politik. Han har brug for den nødvendige støtte til at sikre, at han rent faktisk kan bringe dette program til at bære frugt.

Og vi er nu kommet til en særlig videotale, som Helga Zepp-LaRouche optog tidligere på ugen som en direkte appel til det amerikanske folk om ikke blot at læne sig tilbage og klage eller håbe. Men derimod at gribe til omgående handling for at sikre, at vores præsident har støtten til disse særlige spørgsmål og har mulighed for at gennemføre sit økonomiske revolutionsprogram. Det er ikke nogen let kamp; det er ikke en kamp, hvor hverken det ene eller andet udfald er garanteret. Lige nu er det en kamp, hvor udfaldet er åbent. Så vi afspiller nu Helga Zepp-LaRouches bemærkninger for jer.

(Se: Helga Zepp-LaRouches videotale, med dansk oversættelse: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20761>)

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

DENISTON: So I think that was a very clear and appropriate message, and I think that transitions us directly to our concluding brief segment on the show today; which is the response

that we're getting from the American people when we take this message to them. As you hopefully know, LaRouche PAC is not a news service; we're not just here providing information. We are

a political action committee; we are active all around the

country, online, social networks; but also in the streets around the nation. What we are getting is a very clear and strong response when the proper leadership – as Helga just displayed – is brought to the American people. Despite all of this crazy media bombardment and what Helga referenced in terms of the top-down control of the political parties trying to maintain these different narratives about Trump, about the election, about Russia, etc., etc. The reality is, the common American person has a very clear and immediate response when the actual issues of the economic breakdown, the fight against Wall Street, and the need to rebuild the country along the lines of LaRouche's Four Laws are brought to them. When these points are brought to them, they respond. Democrat, Republican, independent, Green, whatever. There is a unity in the American people that needs to be mobilized, built upon, and rallied to support Trump on these specific measures, so he can take on Wall Street; take on the City of London; and preempt this crisis with the entire Four Laws program. So, with that, we have a very short additional video report we want to bring to you, featuring LaRouche PAC organizer Kevin Pearl from the Boston, Massachusetts area. He has a report on the activity and response he's getting from his direct activity with the American people.

KEVIN PEARL

: Hi. Kevin Pearl with the LaRouche Political Action Committee in Raynham, Massachusetts. I just

wanted to give people a quick report of the responses that we've been getting out in the streets over the course of the last week; which is very different from what you might expect from the media reports. The reality is, a huge number of Democrats – particularly blue-collar Democrats – are thrilled to see us out here defending Trump. This is not a Republican-Democratic question. There's a division between those who want to reindustrialize and rebuild the country and are thrilled at the idea of Trump investing \$1 trillion or more in American infrastructure, versus those who are willing to defend the Wall Street financial casino at all costs. People are disgusted by the propaganda that Russia somehow stole the election. Many people sheepishly say, "Frankly, I like Putin. I think he's doing more to stop terrorism than Obama did or Bush did." Many people sheepishly admit that they themselves are Democrats; because they think that only Republicans support the President, because of the media brainwashing. The reality is, Americans want to rebuild the country along the lines of Republicans that think like Lincoln and Eisenhower, and Democrats that think like Franklin Roosevelt and John Kennedy. It's time to cut the partisan crap and do that. So, that's the sense that we're getting in the streets out here. That's my quick report for today. Keep in touch.

DENISTON: So, as you saw there, that's one taste of what we're getting. We also had similar reports from around the country. I'll just highlight very briefly a fun report we got

from the greater New York Manhattan area; where one of our organizers was approached by a somewhat suspicious character who was asking very probing questions and kind of trying to get under our skin a little bit. At a certain point, when provoked, she said, "Well actually, I was told to come down here and harass you guys, because you have some support of Trump as part of your presentation here on our street corner. I was alerted through my Facebook group that we should go down here and harass you for being Trump supporters." We got into a basic discussion with the woman; she agreed with us on everything we were talking about. She wants Glass-Steagall, she wants the Four Laws program, she wants to rebuild the country. So, it's another example of how thin this propaganda is that's being put out by the media. What cuts through it is the economic reality of the situation and the actions needed. So, if we can mobilize the American people – and that is your job out there as our audience, as our activists, as our supporters. One leading item we still have is our petition, calling on the Congress to support this activity to rebuild the country. We need to continue to build support around that; build support for the Four Laws program as a whole. Again, just to reiterate, we are now launching an emergency campaign to call for preemptive action. There are new signs that this system, which has been rotted to the core for many years now, and is only being supported by the looting of the general population; that this system is now coming to the point where it is ready to blow out again. It could be tomorrow; it could be

next week. It's not a mechanical scenario where one particular event is going to trigger it; it could be any event. The problem is in the inherent nature of the system itself, not in any of these particular scenarios we cited earlier – although those should be watched as potential triggers. So, that's our situation now. That's our task before us. We are happy to bring you this show this week, and we will continue to bring you more information as things develop. Thank you for joining us at larouchepac.com.

[1] Et banklån regnes for misligholdt, når der går mere end 90 dage, uden at låneren betaler de aftalte afdrag og renter. Misligholdte lån – NLP'er – kaldes også »dårlige lån«.

[2] Multiemployer Pension Reform Act fra 2014 er en føderal lov, der havde til formål at tillade visse amerikanske pensionsordninger, der har utilstrækkelige midler og dermed risikerer insolvens, at reducere de udbetalinger, de skylder pensions-indbetalerne.

Dette Prometheus-øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 20. juli, 2017 – Topmødet mellem Trump og Putin følges nu op af yderligere våbenstilstande i Syrien, som optakt til, som præsident Trump har sagt, en våbenstilstand i hele landet – således, at det snart kun vil være skuddene mod terroristerne, der løsnes i Syrien, indtil de er overvundet. Samtidig har USA's Udenrigsministerium og Ruslands Udenrigsministerium indledt to langsigtede, strategiske dialoger. Desuden bliver udvekslingen af nye

ambassadører mellem Washington og Moskva fremskyndet, som de to præsidenter aftalte den 7. juli.

Men samtidig tromler en ukontrolleret, ude-af-kontrol global finansiel-økonomisk krise fremad, mod kaos og katastrofe. Italien konfronteres af deadlines for bankerot, og med deadlines for valg, der kunne optrælle hele eurosystemet, og sammen med det, hele det globale system. Sammenbrud i transport intensiveres og spredes i New York City, som, hvis det ikke imødegås med en overordnet plan for opgradering, vil spidse til på Labor Day (4. september), hvor passagertrafikken normalt stiger betydeligt. Og, som Diane Sare, under LaRouche PAC Policy Committee-webcastet mandag, 17. juli, påpegede, så er en infrastrukturkatastrofe i New York City en national og international katastrofe, og ikke en lokal affære.

Præsident Trump er under kraftig beskyldning fra løgnene omkring »Russia-gate«, men han kæmper imod med kampgejst.

Freelancejournalisten Finian Cunningham skrev i RT for to dage siden, »Det er åbenbart, at Trump er lammet af den giftige atmosfære af russofobi i Washington«. Men, selv om Trump-administrationen er under angreb, så er den tydeligvis ikke »lammet«. Det er Demokraterne, der er lammet pga. Russia-gate. De fleste Demokrater får ikke lov at gøre noget som helst på vegne af deres vælgeres interesser, der er et spørgsmål om liv eller død; det eneste, de må, er at rende rundt og råbe op om vrøvl om Rusland!

Men alt taget i betragtning, så, som Helga Zepp-LaRouche har påpeget, går den mest presserende del af præsidentens dagsorden – nemlig om de venskabelige relationer med Rusland og Kina, som kræves for at forhindre atomkrig og fremme samarbejdet om Silkevejen – på afgørende vis fremad. Men, den anden del af dagsordenen: Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling, og Lyndon LaRouches Fire Love – denne vitale del af dagsordenen er gået i stå. Derfor det fortsatte, ja, faktisk fremskyndede, styrt ud over klippekanten, med

finansielt og økonomisk kollaps.

Af denne årsag fortsætter de hjerteskrærende »dødsfald som følge af fortvivlelse« hos vore amerikanske medborgere, og som blev udløst som en lavine af George W. Bush' og Obamas administrationers politikker, tilsyneladende stadig med at vokse i dag. Med flere end 90 dødsfald om dagen pga. narkooverdosis alene, er disse narkooverdoser nu, utroligt nok, blevet den førende årsag til dødsfald blandt amerikanere under 50 år. Dødsfald som følge af alkoholisme kunne endda overgå disse tal – alt imens tilfælde af decideret selvmord ikke kommer langt bagefter. Hvilket utroligt blodbad i fremtiden!

Og hvad siger vi så?

Vi siger, at spørgsmålet ikke handler om, hvad præsidenten har gjort. Spørgsmålet er derimod, hvad DU har gjort – i ånden fra Helga Zepp-LaRouches telefonkonference med aktivister i hele landet sidste søndag, 16. juli. Husk, hvad Lyndon LaRouche gjorde sammen med Reagan-administrationen i sidste århundrede. Hvad har du gjort for at skabe en bevægelse, der ikke lader sig standse, af mennesker, der forstår Lyndon LaRouches Fire Love og den presserende, dødelige nødvendighed af disse loves gennemførelse, og som disse mennesker nu kæmper for at få vedtaget?

Helga siger, at vi må skabe en mobilisering for kampen mod Wall Street, der forsøger at forhindre Glass-Steagall og de Fire Love. Vi står over for det samme i Europa, hvor Det britiske Imperium og dets allierede forsøger at standse den Eurasiske Landbro – en del af Verdenslandbroen – og det Nye Paradigme; de forsøger med alle midler at lægge det på is.

Vi må opfordre befolkningen til at træde frem – præsident Trump kan ikke gøre det alene. Han kæmper mod enorme odds – og hele formålet med »Russia-gate« er at forhindre ham i at opfylde sine valgløfter.

Vi må kæmpe for de \$4,5 billioner, der behøves til infrastruktur, ifølge det Amerikanske Civilingeniørselskab, eller endnu bedre, for de \$8 billioner, som er det skøn, der kommer fra China Investment Corporation. Hvis der udbryder kaos og panik i New York efter Labor Day eller tidligere, kunne ukontrollabelt kaos producere en uigenkaldelig katastrofe, endda en national katastrofe, eller værre endnu.

»Wall Street ER problemet«, sagde Lyndon LaRouche på dette tidspunkt i diskussionen. Senere tilføjede han, »Dette er et hovedspørgsmål, der må skubbes helt op til toppen, og som må gennemføres for at forhindre denne fare for økonomien som helhed.«

Helga fortsatte: »Vi må have en national og international hastemobilisering. Når vi først har et kaotisk sammenbrud, kan alt ske. Vi sidder lige nu helt ude på kanten. De, der ikke går ind for Glass-Steagall, er kriminelle.«

Lyndon LaRouche tilføjede: »Vi må tvinge det igennem i vid udstrækning og få det gjort. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan få reel handling.«

Lyndon LaRouche afsluttede diskussionen: »Jeg mener, vi sandsynligvis kan få noget i gang. Det er bestemt nødvendigt at tænke på at gøre det, og at handle på det.«

*Foto: Præsidenterne Putin og Trump. 6. juli, 2017.
(en.kremlin.ru)*

Tidligere administrator i

NASA tilråder Trump at vende tilbage til samarbejde med Kina omkring Månen og bevilde et NASA-budget til at gøre det

19. juli, 2017 – Efter en tale i Huntsville, Alabama, den 14. juli, blev tidligere NASA-administratør, Charlie Bolden, interviewet af Lee Roop fra *al.com*. Han kom med en særdeles interessant pointe angående Månen, hvor Bolden kastede sine år, hvor han måtte forsvare Obamas rumprogram, til side, og som havde fjernet bemandede månemissioner fra fremtiden, og i stedet havde han (Bolden) foreslået, at en sådan mission burde gennemføres, og i samarbejde med Kina: »Vi har ikke brug for dem til at komme til Mars lige nu«, sagde han. »Men vi har brug for dem til at hjælpe os med at få mennesker tilbage til Månens overflade inden for et årti, 2020'erne, hvor vi virkelig har brug for at sikre, at teknologien til at bringe os til Mars vil virke.«

Mod slutningen af sine år i NASA, der strakte sig over begge Obamas embedsperioder, så Bolden alle andre rumfartsnationer i verden begynde at planlægge bemandede månemissioner. Med hensyn til samarbejde med Kina blev han i årenes løb mere og mere frustreret over Kongressens forbud mod samarbejde, en frustration, han gav offentligt udtryk for uden at have mulighed for at gøre noget ved det.

Boldens råd til præsidenten var direkte.

»Alle synes om rummet«, sagde han, men »pengene skal følge ordene. Hvis man vil vide, hvad der er vigtigt for én, så kig

på budgettet.« Han rådede også til, at tidligere direktør for Marshall Space Flight Center i Huntsville, Robert Lightfoot, der har været fungerende administrator, blev udnævnt til posten, således, at NASA har det lederskab, det har brug for, for at udføre opgaven.

Foto: Tidligere NASA-administrator Charles Bolden jr. diskuterer rumagenturets fremtid med AL.com under et interview 14. juli, 2017 på U.S. Space & Rocket Center (photo by Pat Ammons).

Det behøver ikke være en »Helvedessommer«

Leder fra LaRouche PAC, 19. juli, 2017 – Det kaos og den panik, som kollapset i New York Citys infrastruktur fremkalder – den fremstormende »Helvedessommer«, som newyorkere er blevet lovet, og som nu er kommet – er et meget reelt, dagligt mareridt for områdets indbyggere. Brand i undergrundsbanen; lukkede broer og timelangt trafikkaos; lange forsinkelser på proppede, kvælende tog, hvor der rapporteres om mange tilfælde af panikanfald hos trafikanterne; ingen pålidelig måde, hvorpå man kan komme sikkert på arbejde eller i skole.

Men, New Yorks mareridt er også et mikrokosmos af det, hele den transatlantiske sektor konfronteres med, med mindre USA og de europæiske nationer omgående begraver Wall Street og City of London og tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ – sådan, som Lyndon LaRouche, som den eneste, amerikanske statsmand, utrætteligt har argumenteret for.

Vi nærmer os regnskabsårets afslutning ved udgangen af tredje kvartal, og perioden september-oktober har, rent historisk,

været en periode for ekstrem ustabilitet, bankerot og kriser i finanssystemet, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Et umiddelbart sammenbrud i hele det transatlantiske banksystem hænger over vore hoveder som et Damoklessværd, med en \$1,5 milliard stor derivatboble, der umuligt kan opretholdes, selv ikke, hvis Social Security (basal folkepension, sygedagpenge o. lign., iflg. lov af 1935, -red.), Medicare (offentlig sygesikring til borgere over 65 år, -red.) og Medicaid (sygesikring til den fattigste del af befolkningen, -red.), alle blev udslettet tre gange – hvilket synes at være mange af vore kongresmedlemmers og senatorers synspunkt.

Trump-administrationen har, til trods for sit fremragende arbejde med at gå op imod britisk geopolitik og genetablere arbejdsrelationer med Kina og Rusland, ikke leveret varen mht. sine løfter om at vedtage Glass-Steagall og genopbygge Amerikas infrastruktur. Finansminister Steve Mnuchin – bankernes dreng, om nogen – er stadig i regeringen. Det er ren dårskab at foregive, at vi på en eller anden måde kan fortsætte på bedste beskub, uden at investere i infrastruktur, der er 50, 75 og 100 år gammel. Hvis vi ikke erstatter det, vil det smuldre, hvad enten vi synes om det eller ej, og måske, når vi mindst forventer det. Det er én af de ting, vi kan lære af New Yorks »Helvedessommer«.

Men, det behøver ikke være sådan: løsningen ligger, i bogstavelig forstand, lige foran os i dag, i Washington, D.C. I dag finder mødet sted mellem kinesiske og amerikanske myndigheder i den Omfattende Økonomiske Dialog mellem de to nationer, der blev oprettet på mødet mellem Trump og Xi Jinping på Mar-a-Lago. Kineserne har gentagent tilbudt USA at gå med i Bælte & Vej Initiativet: USA kunne både deltage i globale infrastrukturprojekter i andre lande, og også få presserende nødvendig hjælp til at genopbygge vores egen, smuldrende infrastruktur herhjemme. Hvad venter vi på?

Denne fremgangsmåde bringer Kina til de mest ødelagte hjørner af planeten, med ubestridelig succes. Afrika begynder at se

fremskridt i fattigdomsreduktion, for første gang i årtier, for ikke at sige århundreder – med kinesisk hjælp. Kina tilbyder sin »visdom« og ligeledes sit Bælte & Vej Initiativ for at være med til at løse de mange kriser i Mellemøsten.

Med en omskrivning af præsident Xis ord, så eksisterer der intet, der hedder »uafhjælpelig fattigdom«, eller uafhjælpelige krige, for den sags skyld. De kan begge overvindes, med de rette politikker.

At bygge et politisk bål under bagdelene af Kongressen og deres vælgere vil forbedre deres forståelse af disse nødvendige politikker. Og at øve indflydelse gennem de fremskridt, vi er ved at opnå i den internationale situation, kan være med til at gennemtvinge de nødvendige politikker i USA.

Foto: Myldretid på New Yorks undergrundsbane, L-toget, der betjener bydelene Manhattan og Brooklyn.

Møde mellem USA og Rusland på højt niveau i Washington

18. juli, 2017 – Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov mødtes med den amerikanske under-udenrigsminister for politiske anliggender Thomas Shannon i to en halv time i går, efter at et tidligere planlagt møde mellem de to mænd var blevet aflyst af den russiske side. Ryabkov sagde til TASS, at han havde fremlagt betingelserne for at forbedre de amerikansk-russiske relationer for Shannon, inklusive, men ikke begrænset til, tilbageleveringen af de to diplomatiske ejendomme, der var blevet beslaglagt under præsident Obamas ordre i december 2016. »Vi kom frem til flere ideer om,

hvordan en synlig og mærkbar forbedring i relationerne kan opnås«, sagde han. »Det ville imidlertid være en overdrivelse at sige, at vi er på randen af at finde en løsning og løse denne situation.« Ifølge Ryabkov forløb mødet med Shannon »som det kunne forudsiges«. »Vi forventede store vanskeligheder under konsultationerne med amerikanerne, ikke alene omkring spørgsmålet om ejendommene, men også om de fleste andre spørgsmål, og således skete det«, udtalte han. Han advarede imidlertid om, at, hvis ejendommene ikke blev tilbageleveret, vil der komme gengældelse.

»Samtalerne var hårde, ligefremme og overvejede og reflekterede begge parters forpligtelse over for en løsning«, rapporterede talskvinde for Udenrigsministeriet, Heather Nauert, i en erklæring her til morgen. »Forhandlingerne reflekterede en ånd af god vilje, men det er klart, at der behøves mere arbejde.« Shannon og Ryabkov, rapporterede erklæringen yderligere, er »forpligtet over for at afholde fremtidige Nye START Forhandlinger inden for den Bilaterale Konsulterende Kommission og Strategisk Stabilitet, og vil udveksle forslag til en tidsplan i nærmeste fremtid«.

I Moskva udstedte Udenrigsministeriet en erklæring efter mødet, som sagde, at Rusland er rede til at genoplive en dialog på regelmæssig basis med USA om strategisk stabilitet, men det afhænger af Washington. »Man er kommet ind på nogle spørgsmål omkring strategisk stabilitet«, bemærkede det russiske ministerium. »Vi gjorde den amerikanske partner opmærksom på den kendsgerning, at Rusland står for en fornyelse af en dialog på regelmæssig basis om dette problem, der var blevet suspenderet af den tidligere amerikanske administration.«

»Det er op til Washington«, sagde det Russiske Udenrigsministerium.

Foto: Den russiske viceudenrigsminister, Sergei Ryabkov.

En genrejsning af amerikansk produktion og Det almene Vel afhænger af en genrejsning af Det amerikanske System

Leder fra LaRouche PAC, 18. juli, 2017 – Udviklingerne i USA i dag er et yderligere bevis på, at præsident Donald Trumps planer om at genopbygge den amerikanske økonomi og vende kollapset i den amerikanske levestandard, alt imens hensigten er god, umuligt vil kunne realiseres uden at løse det fremstormende kollaps af det vestlige finanssystem. En genrejsning vil ikke være mulig uden skabelsen af en moderne udgave af kreditsystemet i Hamiltons tradition, for at skabe den massive mængde kredit, der behøves for blot at rokke den sårede kolos, som er den amerikanske økonomi. Det Amerikanske Civilingeniørselskab skønner, at der behøves tæt ved \$5 billioner hen over de næste otte år for blot at genoprette den forfaldne infrastruktur til en anstændig standard, alt imens Kinas Investeringselskab, en statslig investeringsfond, der ønsker at investere milliarder i USA (hvis de nødvendige, finansielle strukturer kan skabes), skønner, at investeringsunderskuddet er \$8 billioner.

Hvor efterlader det så Trumps forslag om en \$1 billion stor infrastrukturfond? Eller, for den sags skyld, hvor skal kreditten til at fikse det ødelagte, amerikanske sundhedssystem komme fra, eller til at genoprette vore nedgraderede varefremstillingskapaciteter, eller vores forskning og udvikling inden for fremskudte områder, såsom

kernefusionskraft og udforskning af rummet?

Trump har udråbt mandag til at være »Made in Amerika Day«, Fremstillet i USA-dag, hvor han i Det Hvide Hus vil ære førende producenter og lover at genoprette Amerikas tidligere varefremstillingseksport. Men, han nævnte ikke noget om sit løfte om at genindføre Glass-Steagall for at gøre en ende på hasardspilskasinoet på Wall Street, der nu har opbygget en derivatpulje af værdiløse spekulationspapirer, der er næsten dobbelt så stor, som den, der førte til krakket i 2008. Uden dette første skridt med Glass-Steagall for at muliggøre en statsdirigeret kreditpolitik, vil de øvrige forholdsregler, som Trump har nævnt – fjernelse af regler og afslutning af handlepolitikker, der ikke er fair – end ikke tilnærmelsesvis kunne begynde at vende sammenbruddet.

Eller, lad os se på fiaskoen med sundhedssystemet. Det seneste forsøg for at ophæve Obamacare-katastrofen og erstatte den med noget, der er lige så dårligt, er faldet fra hinanden, idet hverken Republikanere eller Demokrater kunne udholde lugten. Trump responderede, at Obamacare nu ville kollapse på egen hånd, og at dette kunne åbne for muligheden for at arbejde sammen med Demokrater for at skabe en brugbar løsning.

Men, der findes ingen brugbar løsning, så længe, det er Wall Street, der kører sundhedssystemet gennem de forsikringskonglomerater, der udelukkende drives ud fra en maksimering af aktieindehavernes værdi med det formål at udtrække rigdom af systemet. Her er problemet igen manglen på kredit, der kan adressere kollapset i sundhedssystemets tjenesteydelser – det er ikke et forsikringsproblem, men et sammenbrud i det fysiske system for tjenesteydelser.

Én af de Republikanske senatorer, der vendte sig imod GOP-planen i dag, Jerry Moran, er fra Kansas, en stat, hvor årene med nedskæringer inden for sundhedsvæsenet har efterladt statens landdistrikter med bogstavelig talt ingen adgang til akut lægebehandling, som det også er tilfældet i mange af de

indre byområder i det engang så blomstrende, industrielle hjerteland. Hill-Burton-politikken, som blev initieret af Franklin Roosevelt, adresserede ikke forsikring, men levering af ydelserne. Alle borgere havde ved lov adgang til hospitaler og lægefagligt personale op til en given standard – hvis den private sektor leverede dette til et lokalsamfund, så fint nok, men hvis ikke, var det pålagt de lokale og nationale regeringer at gøre det. Det er denne fysiske virkelighed, der må adresseres, og som udelukkende kun kan adresseres gennem Glass-Steagall og genoplivelsen af et statsligt kreditsystem således, som det skabtes under Det Amerikanske System i Hamiltons tradition. Dette Amerikanske Systems nærdød, især siden mordet på Jack Kennedy, kan og må vendes i de kommende uger og måneder.

Præsidenten har næsten knækket ryggen på Det britiske Imperiums imperieopsplitning af verden i krigsførende magter, ved at indgå partnerskaber med Rusland og Kina for at bekæmpe terrorisme og opbygge verden gennem den Nye Silkevej. Men, briterne har altid kørt deres imperium ved hjælp af magt over strømmen af kredit, under det »private« banksystem. Deres had til Trump, og deres lancering af den 'farvede revolution', der nu føres for at fjerne eller myrde ham, drives både af hans afvisning af den imperiale opsplitning af verden, men endnu mere af hans trussel om at genindføre Det amerikanske System for statskredit, der vil knuse Wall Streets og City of Londons magt. Alle amerikanere må handle for at gennemføre dette nye paradigme i dette mulighedernes øjeblik. Det vil ikke vare ved.

*Photo: Made in America Product Showcase | July 17, 2017
(Official White House Photo by Evan Walker)*

Afvis de tåber, der promoverer Russia-gate; Det er økonomien, dumme!

Leder fra LaRouche PAC, 17. juli, 2017 – Hvis der er 'forrædere', der forråder USA's overlevelse, ville det være de politikere og medier, der fortsat promoverer et vanvittigt »Russia-gate«-kupforsøg imod præsident Trump for hans politik for samarbejde med Rusland og Kina.

Hvis denne præsidentens strategiske politik for fred ødelægges, vil resultatet blive en spredning af krige og en potentiel krig mellem atommagter. Selv, hvis vi undgår det absolut værste, så er kendsgerningen den, at, i Bush/Obama-æraen med krige for regimeskifte – permanent krig – har USA undergået økonomisk, social og kulturel ødelæggelse. Trump forsøger at afslutte denne katastrofale æra gennem samarbejde med præsidenterne Putin og Xi, og han følger en kurs, der er klart *succesrig*. Han er desuden fast besluttet på at fortsætte med denne kurs, på trods af, at der skrives »impeachment« (afsættelse ved en rigsretssag), og på trods af trusler fra efterretningstjenesterne og deres britiske efterretningsmentorer.

Men, USA kunne også blive ødelagt af det nu truende finanskrak og økonomiske kollaps, med bobler, samlet set større end dem i 2007, der er i færd med at kollapse. USA's økonomi er i færd med at synke, og det skyldes først og fremmest, at landets forfaldne, økonomiske infrastruktur er ved at falde fra hinanden, med reparationer, der ikke udføres, for slet ikke at tale om udskiftning på et højere, teknologisk niveau.

I denne situation, hvad betyder det da, når visse politiske ledere siger, »Kom ikke her med en alternativ politik for det amerikanske folk; bare 'afsæt' – og retsforfølg! – præsidenten

for at mødes med russere!« Dette er en opskrift på kaos.

Det er økonomien, dumme, og tilstanden i den amerikanske økonomi – omkring arbejdsløshed, produktivitet, livskvalitet – forringes hastigt.

Det amerikanske folk må her »overtage« præsident Trumps planer, som man har afsporet, om at »gøre Amerika stort igen«. Det er op til os at overvinde Wall Street-banker, der har skubbet ham ud af førersædet.

»Det Amerikanske Økonomiske System« er, hvad han er fortaler for. Han har ikke gennemført det. Det er, hvad vi har brug for, for at redde denne nation, så vi må få præsidenten til at gennemføre det.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, har fastslået dette Amerikanske System i fire, politiske tiltag, der må gennemføres nu, med begyndelse i en genindførelse af Glass/Steagall-loven for at »uddrive vekselnerne fra vor civilisations tempel«, som Franklin Roosevelt udtrykte det. Det, vi lærte i Apolloprojektet, må anvendes til at udvide rumforskning og til fornyelse og genopbygning af Amerikas økonomiske infrastruktur på nye, teknologiske niveauer. Vi må skabe det forcerede program, der aldrig blev skabt, for at opnå målet med at udvikle fusionskraft.

Det Amerikanske System kan få os tilbage til »USA's produktive guldalder«, der begyndte med FDR og sluttede kort tid efter mordet på JFK; og som fremkom gennem den næsten uafbrudte fornyelse af amerikansk, økonomisk infrastruktur på stadigt avancerende niveauer.

Eller, vi kunne stå over for strategisk krise og krig, hvis vi lader økonomien kollapse. Ignorer dem, der promoverer »Russia-gate«; det er, hvad det drejer sig om.

Foto: Et møde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump fandt sted på

sidelinjen af G20-topmødet i Berlin, 7. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

Hvad er det, der får produktiviteten til at vokse?

17. juli, 2017 – Perioden fra midten af 1920'erne og frem til 1970, bliver af mange økonomiske historikere kaldt for »Amerikas produktive guldalder«.

En ny bog, *The Rise and Fall of American Growth*, af den kendte økonom fra Northwestern University, Robert Gordon, dokumenterer meget dygtigt den særlige natur i denne periodes udbredelse af industriel elektricitet, forbrændingsmotoren og telekommunikationer. På baggrund af disse og andre opfindelser, sporer Gordon væksten af det, der kaldes totalfaktorproduktivitet, eller multifaktorproduktivitet. Det er økonomisk vækst, der ikke tilskrives anvendelse af mere kapital, mere arbejdskraft eller mere uddannet arbejdskraft, men derimod den større effektivitet, med hvilken industrien bruger alle tre ovennævnte størrelser – forårsaget af teknologisk fremskridt, inklusive anvendelsen af teknologier, der hidtil slet ikke har været til stede i den industrielle sektor.

Alt imens professor Gordon viser, at vækst gradvist forlod de vestlige, industrialiserede økonomier siden 1970, og korrekt nedspiller effekterne af opfindelser i »Internet-alderen«, så fokuserer professoren på uforklarlig vis ikke på den rolle, som ny infrastruktur, baseret på nye, teknologiske fremskridt, spiller. Han giver således ikke NASA eller Manhattan-projektet kredit for at have bidraget til den generelle produktivitet i

USA.

Men en grundig rapport over totalfaktorproduktiviteten (TFP), udført af National Bureau of Economic Research (NBER), fandt det følgende. Det årti, der havde den hurtigste vækst i totalfaktorproduktivitet i USA's historie, med en signifikant margin, var 1930'erne – ikke krigsmobiliseringen i 1940'erne, der dog var på andenpladsen. Hvad var det, der var årsag til den ekstraordinære 3,3 % 's gennemsnitlige vækst i 1930'erne?

»Dette skyldtes den meget stærke vækst i produktion og distribution af elektricitet, transport, kommunikation, struktur- og civilingeniørbyggeri af broer, tunneller, dæmninger, hovedveje, jernbaner og transmissionssystemer; samt privat forskning og udvikling.« Dette var NBER-rapporten fra 2005, 'Kilder til TFP-vækst under Guldalderen'.

Sådanne store infrastrukturprojekter som FDR's »Four Corners« udfordrer industrien til at udbrede teknologiske fremskridt for at kunne bygge dem; et fænomen, der ses i Kinas byggeri af ekstraordinære broer, totalt automatiserede havne, højhastighedsjernbaner gennem ørkener og op over verdens højeste bjergområder, osv. En senere NBER-rapport fra 2014 skønnede, at TFP i Kinas økonomi voksede med 3,1 % årligt fra 1998-2011.

Foto: Norris-dæmningen, et projekt under Tennessee Valley Authority, der førte elektricitet til ét af USA's mest tilbagestående områder, ses her næsten færdigbygget i juli, 1935.

**RADIO SCHILLER den 18. juli
2017:**

**Fremskridt i Syrien og
Nordkorea;
men nu skal LaRouches Fire
Økonomiske Love gennemføres,
plus en rapport om Carnegie
Hall-koncert i NYC til minde
om Sylvia Olden Lee**

Med næstformand Michelle Rasmussen

Læs her en anden rapport om koncerten:

I New York City, i det historiske Carnegie Hall, blev en stor kunster og digter æret med en koncert i anledning af hendes 100-års dag: Sylvia Olden Lee, der blev født på dagen for koncerten, den 29. juni, i 1917. En hyldest til hendes minde og til forevigelse af hendes levende eftermæle blev sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, med deltagelse af Schiller Instituttet, for et totalt fuldt hus og et publikum, der var passioneret involveret i mindet om og fejringen af arven efter denne utrolige kvinde.

Koncerten, »En hyldest til Sylvia Olden Lee, mester-musiker og lærer« bestod af arier, der blev sunget af førende elever af Sylvia Olden Lee i hele USA, og som nu er førende operasangere, og af mennesker, som hun havde rørt, og som havde lært af hende og levet ved hendes side. Den

verdenskendte Simon Estes sang også. Der var arier og lieder af Verdi, Donizetti, Brahms, Schubert; men der blev også sunget afroamerikanske spirituals, der var så stor en del af arven efter denne kvinde. Sylvia Olden Lee, der var den første afroamerikanske stemmetræner, som blev ansat af Metropolitan Opera. Hun skabte ligeledes muligheden for, at operasangerinden Marian Anderson kunne bryde farvebarrieren og blive den første, sorte sanger til at synge på Metropolitan Opera, med mange andre, der sidenhen fulgte. Der var også udvalgte korstykker af spirituals, der blev sunget af et 220-mand stort kor, der omfattede Schiller Instituttets kor, og som også sang Ave Verum Corpus af Mozart og Halleluja-koret fra Beethovens Kristus på Oliebjerget. Det var en absolut fantastisk musikalsk begivenhed, men også en begivenhed, der bærer vidnesbyrd om den menneskelige sjæls udødelighed. For jeg tror, at, som alle, der deltog i denne hyldestkoncert kan fortælle jer, så blev Sylvia Olden Lee ikke blot mindet på denne koncert; hun var fysisk og åndeligt til stede for dem, der var samlet i dette lokale til hendes ære.

**Trump ville invitere Putin
til Det Hvide Hus på et
tidspunkt;
bekræfter det russisk-
amerikanske samarbejde i**

Syrien

14. juli, 2017 – Under en fælles pressekonference i går med den franske præsident Emmanuel Macron, forsvarede præsident Donald Trump stærkt sit møde med den russiske præsident Vladimir Putin. Forespurgt af reportere, om han ville invitere den russiske præsident til at mødes i Det hvide Hus, sagde Trump: »Jeg tror ikke, det er det rette tidspunkt, men svaret er ja, det ville jeg.«

Trump fortsatte med at forklare betydningen af sit første møde med Putin: »En af de fantastiske ting, der kom ud af dette møde, i øvrigt, var den kendsgerning, at vi fik en våbenstilstand, der nu har holdt i næsten fem dage. Fem dage lyder ikke af ret længe. Men, for en våbenstilstand i Syrien, er det længe. Det var et resultat af at have kommunikation med et land. I løbet af disse fem dage er mange liv blevet skånet, en masse mennesker er ikke blevet dræbt, ingen skud er blevet affyret i en meget, meget farlig del af verden, og dette er i en af de farligste dele i selve Syrien.« Trump fortsatte: »Ved at have en grad af kommunikation og dialog, var vi i stand til at få en våbenstilstand, og det vil fortsætte et stykke tid. Og vi arbejder faktisk på endnu en våbenstilstand i en meget barsk del af Syrien.«

Forespurgt om sanktioner mod Rusland bekræftede Trump, at han havde diskuteret dette med Putin: »Jeg ville aldrig ophæve sanktionerne, før vi kommer frem til noget, der tilfredsstillende os og tilfredsstillende alle i Syrien og Ukraine«, sagde Trump. »Jeg har indgået store aftaler. Det er, hvad jeg laver. Hvorfor skulle jeg ophæve sanktioner uden at få noget igen?«

Mad for Fred og Tanker, og kredit for udvikling

Leder fra LaRouche PAC, 15. juli, 2017 – Under sit todages besøg til Frankrig er præsident Donald Trump fortsat med at opbygge arbejdsrelationer med præsident Xi Jinping fra Kina; med præsident Vladimir Putin fra Rusland; og med andre, fornuftige statsoverhoveder, der er ved at vågne op til det faktum, at menneskehedens fremtid ligger uden for det, af Det britiske Imperium kontrollerede, geopolitiske spil.

Med den franske præsident Emmanuel Macron ved sin side under en fælles pressekonference i går, roste Trump Kinas Xi som »en dygtig mand, [der] elsker Kina«. Han beskrev Ruslands Putin som en person, der »ønsker det, der er godt for Rusland, og jeg ønsker det, der er godt for USA«. Og Trump forsvarede stærkt sit nylige møde med Putin, som han forklarede, allerede havde frembragt vigtige resultater i Syrien: »Jeg mener, i en sag som Syrien, hvor vi kan komme sammen, aftale en våbenstilstand, og der er mange andre sager, hvor det, at komme overens, kan være en meget positiv ting.«

Det er fint nok alt sammen, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar i dag; men dét, der er en presserende mangel, er et industrialiseringsprogram for USA for at standse det fremstormende kollaps af den fysiske økonomi – der intet steds ses tydeligere end i New York City. Trump-administrationen har endnu ikke handlet på sin annoncerede politik for en infrastrukturplan til \$1 billion, og heller ikke den presserende nødvendige Glass-Steagall konkursbehandling af de amerikanske og transatlantiske banksystemer. Hvis man ikke gennemfører et forceret program, opbygget omkring Lyndon LaRouches Fire Love, erklærede hun, vil intet andet virke: USA må gå sammen med Kina, Rusland og andre nationer om byggeriet af Verdenslandbroen, inklusive internt i USA. »Det er økonomien, dumme!«, fremførte Zepp-LaRouche.

Overvej engang det følgende: I løbet af det seneste årti har Kina skabt henved \$10 billion i kredit, og med en voksende del heraf, der kanaliseres til udlandet som en del af Bælte & Vej Initiativet. Ved hjælp af denne kredit har de løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, bygget henved 22.000 km højhastighedsjernbaner og lanceret planetens mest avancerede, videnskabelige aktivitet inden for områderne rumforskning, fusionskraft osv.

I det samme årti har den transatlantiske sektors (plus Japan) finansinstitutioner udstedt mere end \$15 billioner i akkumuleret »kvantitativ lempelse«, en halv gang mere end det, Kina har udstedt i form af produktiv kredit – angiveligt for at øge bankudlån. Men, i mangel af Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, er *intet af dette* gået til produktiv investering. I stedet har vi kollaps inden for infrastruktur og industri; voksende fattigdom og reel arbejdsløshed, en himmelstormende selvmordsrate og dødsrate som følge af narko og alkohol; og en opgivelse af videnskabelig indsats, som det bedst repræsenteres af NASA-missionen.

Dette er den store svaghed i den strategiske situation, understregede Zepp-LaRouche, en svaghed, som LaRouche-bevægelsen kan være med til at udbedre ved at få den amerikanske befolkning til at fokusere på de nødvendige løsninger på sammenbruddet, ligesom det lykkedes os at gøre med den nylige New York-konference om »Mad for Fred og Tanker«. Nu må de nødvendige infrastrukturprogrammer komme i gang, og kredit til udvikling må begynde at strømme.

Wall Street og City of London vil ikke synes om det. Men det vil alle andre.

Foto: Præsidenterne Trump og Macron taler på en fælles pressekonference i Paris, Frankrig, 13. juli, 2017.

Hvad New York City kan lære af Afrika.

LPAC kortvideo

New York City er nu officielt gået ind i »Helvedessommeren«, skabt af reparationsarbejde, der for længst burde have været udført, omkring Penn Station. Dette arbejde vil reducere pendlernes adgang til dette afgørende omdrejningspunkt med 20 % af den halve million, daglige pendlere. For et par uger siden efterlod en togafsporing af et A-tog i New York dusinvis af sårede og forstyrrede hundrede tusinder af togrejser. Om to år vil den planlagte nedlægning af L-toget forstyrre 200.000 daglige togrejser i halvandet år. I dag er der 2,5 gange så mange forsinkelser i New Yorks undergrundsbane som for blot 5 år siden. Det er tydeligt, at transport i Amerikas førende by er på randen af sammenbrud. Og dette bør ikke komme som nogen overraskelse for dem, der har fulgt manglen på infrastrukturinvestering i løbet af de seneste årtier. Og slet ikke for Lyndon LaRouche, der kæmpede imod 1970'ernes ødelæggelse og under-investering i New York City, og Big Mac Kommunale Bistandsselskabs finansielle diktatur, der overtog det.

Mange af de umiddelbart nødvendige udbedringer er fuldstændigt åbenlyse for enhver, der kender til situationen. Erstat de 100 år gamle tunneller, der krydser Hudson- og East-floderne; opgrader koblingssystemet, som stammer tilbage fra Franklin Roosevelts præsidentskab, og forøg vedligeholdelse og reparationer, eftersyn af spor og udstyr; men det, der virkelig kræves, er et langsigtet perspektiv for det næste niveau af infrastruktur, det langsigtede perspektiv, hvis fravær forårsagede den krise, vi nu befinder os i. En krise,

hvor New York City blot er et førende eksempel i USA. Uden at kæmpe for at vinde en forpligtelse over for et sådant langsigtet perspektiv for en ny platform, vil alle kortsigtede udbedringer, selv om de er nødvendige, blot være at 'sparke dåsen hen ad gaden'.

For at gøre dette langsigtede perspektiv klart, lad os se på, hvad vi kan lære af Afrika og Kina.

Med et par af de lidt mere udviklede nationer, såsom Egypten og Sydafrika, som undtagelse, befinder afrikansk infrastruktur sig på et ynkeligt underudviklet niveau. Overvej engang disse tal:

Den totale transport af fragt via jernbane er i Afrika mindre end 10 % af det, den er i USA, Kina eller Europa.

Energiforbrug pr. person i Afrika: Kun 10 % af USA's, kun en tredjedel af Kinas. Det bliver tydeligere, når vi fokuserer på den højere form for energi, repræsenteret af elektricitet: Forbruget pr. person i Afrika er kun 6 % af det, det er i USA, og kun en fjerdedel af Kinas forbrug. Ja, faktisk har under halvdelen af afrikanere adgang til elektricitet overhovedet. Et typisk, amerikansk køleskab bruger mere end det dobbelte af det gennemsnitlige elektricitetsforbrug hos borgere i Nigeria eller Kenya.

Med en sådan utilstrækkelig infrastrukturplatform er udbredt økonomisk fremskridt simpelt hen umuligt. Og alligevel siger visse mennesker – og med 'visse mennesker' mener jeg Afrikas tidligere koloniherrer, med briterne i spidsen – at udvikling i Afrika bør ske ved hjælp af 'tilpassede teknologier'; at man bør have en trinvis fremgangsmåde over for forbedringer; at vandpumper, betjent med fødderne, eller solpaneller på en hytte, ville være nyttige opgraderinger. Det er nonsens. For eksempel den ynkelige 'Power Africa'-plan, som præsident Obama foreslog; det ville knap nok efterlade et mærke i de uhyrligt lave udviklingsniveauer.

(Obama): 'Det bliver jeres generation, der kommer til at lide mest. Hvis man sluttelig tænker på alle de unge mennesker, som alle her i Afrika talte om; hvis alle får en forhøjet levestandard i en grad, hvor alle har en bil, og alle har aircondition, og alle har et stort hus, ja, så vil planeten koge over'.

Afrika må gå frem i store spring, ikke kravle fremad, og dette kan ske. Alene Congofloden vil kunne skabe skønsmæssigt 100.000 MW elektricitet; tilstrækkeligt til 100 millioner mennesker, eller flere. Med 40.000 MW alene fra den planlagte Grand Inga-dæmning. Transaqua for Vand-programmet, der ville bruge vand fra Congofloden og dens bifloder til at genopfylde, og sikre sejlads på, Tchadsøen, der nu er ved at tørre ud; dette ville være i en størrelsesorden, der ikke har sin lige nogetsteds i verden. Udvidelse af jernbanelinjer i Afrika indtager i dag en førende plads i verden. Det vokser; nye transportruter i hele Afrika vil forbinde oplandet omkring moderne udvikling, og dette vil ændre situationen for nogle af indlandsområdernes nuværende isolation. For at give et eksempel: de nuværende fragtomkostninger ved at bringe en container gødning fra Singapore til Rwanda eller Burundi, er mere end 2,5 gange omkostningerne, forbundet med at bringe det til havnebyen Alexandria i Egypten pga. den forfærdelige, utilstrækkelige kvalitet af transportinfrastrukturen over land på hele kontinentet. Så, ved at skabe adgang til effektiv transport, har regioner fordel af mulighederne for at bringe udstyr og forsyninger ind, for at eksportere deres produkter og ideer, og for indbyggerne til at rejse. Med elektricitet til rådighed, frigøres en højere evne til produktivitet, og værdien af landet, og befolkningen, stiger. Det er der nogle mennesker, der indser. Ulig synspunktet i den transatlantiske verden, ser Kina Afrika som, ikke simpelt hen en kilde til råmaterialer; som et kontinent, det er bedst at holde nede i en tilstand af underudvikling; men derimod som en mulighed for massiv, hurtig, intens, generel, økonomisk udvikling; som potentielle partnere og fælles fremgang; som nye markeder, nye

samarbejdspartnere.

Så, alt imens amerikanske og europæiske investeringer i Afrika er tungt orienteret mod udvinding af mineraler og resurser, så går kinesiske investeringer primært til infrastruktur og små og mellemstore foretagender. I 2010 overhalede Kinas handel med Afrika USA's handel med Afrika og er i øjeblikket mere end dobbelt så stor som USA's handel med Afrika. Og Kina finansierer store projekter; den næsten 500 km (300 miles) lange jernbane med standardspor i Kenya, bygget på 3 år; den 750 km (500 miles) lange jernbane mellem Djibouti og Addis Abeba, som vil blive forlænget; den reducerer rejsetiden fra dage til timer, mens den farer forbi med 100 miles/timen. Sådanne store investeringer, sammen med den fremtidige færdiggørelse af Grand Inga-dæmningen, af Transaqua-vandsystemet; de vil fuldstændigt transformere Afrikas økonomi, og alle lokaliteterne i den, og bringe adgang til vand, energi og transport og gøre et højere niveau af industri, udvinding, landbrug, videnskabelige og kulturelle satsninger muligt; produktiviteten vil vokse.

Lad os nu vende tilbage til New York City. Hvad er det, der har manglet i New York City? Vedligeholdelse? Nej. Det, der har manglet, er en forpligtelse til at opdage og bygge den næste platform for infrastruktur for området. I sammenhæng med et statsligt kreditsystem, med højhastighedsjernbaner, udført af en statslig jernbanemyndighed, med opgraderede og pålidelige vandveje, med højteknologiske, nye designs af kernekraftværker, og alt dette bygget med et potentielt internationalt samarbejde. Og i denne sammenhæng, hvordan passer så New York City ind i dette større område, som det eksisterer i? Hvor vil den næste generation af transport- og udviklingsknudepunkter komme til at ligge? På hvilke teknologier vil de være baseret? Hvordan kan magnetisk svævetogs-teknologi ændre vores syn på transport? Hvordan vil kommerciel fusionskraft, der virkeliggøres inden for et årti gennem et gennemfinansieret forskningsprogram; hvordan kan

dette ændre vores forhold til energi, til materialer, til produktion, til transport? Hvordan vil den udvidede adgang til vand, energi og transport åbne nye områder i landet for udvikling, og for højere former for udvikling? Hvordan vil Beringstræde-forbindelsen ændre verdens handelsruter? Vil New York City stadig være nationens førende metropol om hundrede år?

Så, jo, reparér L-toget; ja, byg de nye tunneller under Hudsonfloden; udbedr absolut katastrofen, kendt som Penn Station. Men gør det alt sammen i en national og international sammenhæng; en sammenhæng, der har et fremtidsorienteret, økonomisk standpunkt om at foretage spring til en højere infrastrukturplatform. I takt med, at vores fremtidige, nationale jernbanemyndighed bygger et togsystem, der kører 300 miles/timen, med start i hele det nordøstlige område; i takt med, at transit og byer opgraderes til at gøre det muligt for pendlertiden at være en halv time snarere end halvanden time; i takt med, at Verdenslandbroen bliver forbundet med Nordamerika og gør det muligt at rejse over land fra New York til Beijing, fra Nordamerika til Asien; i takt med, at alt dette sker, hvilke totalt nye projekter vil så ske i New York City? Hvad vil byens fremtid være, og hvad vil byens mission være? Fortidens fejltagelse var den, ikke at have en fremtid, og denne fejltagelse må slutte.

Offentliggjort den 14. jul. 2017